

SELE: PRIZADETI KMETJE

PRIČAKUJEJO POMOČ OBČINE

Bo vojska še naprej nadlegovala kmete, naravo in turiste pod Košuto?

Konflikt med selskimi kmeti, ki imajo v Košuti nad sto let od lastnika Humperka zajamčeno pravico pašnje (zapisana je tudi v zemljiški knjigi), ter ko-roško vojaško komando, ki ima na teh pašnikih vežbališče za ostro streljanje, je že starejšega datuma. O tem problemu je selski občinski odbor ponovno razpravljal na svoji včerajšnji seji.

Že avgusta 1990 je bila večja demonstracija prizadetih kmetov (NT je o njej obširno poročal). Le-ti so upravičeno razburjeni, ker utrpijo zaradi streljanja veliko škodo. Ovce se jim razkropijo na vse strani, tako da jih potem iščejo dneve in dneve; vrhu tega marsikatero ovco najdejo pohabljeno ali poginjeno. Za to pa od vojske ne dobijo niti šilinga.

Medtem je bilo več pogajanj med selsko občino in vojaško komando. Zadnji ponudbi s strani vojaške komande sta: pripravljena je prvič skrajšati čas streljanja v Mrzlem logu s tem, da bi v času od 15. junija do 15. septembra sploh ne streljala (pravico pašnje pa imajo kmetje zagotovljeno od 1. maja ter do vpada zime); drugič je pripravljena na Grosovi planini skopati novo stezo, ki naj bi omogočila turistom dostop do Košutnikovega stolpa mimo glavnega strelišča.

Vrhu tega je bila Kmetijska zbornica s strani vojaške komande zadolžena z nalogo, da izdela predlog, kako visoka naj bi za kmete bila denarna odškodnina v zvezi z motenjem pašnih pravic.

O tej zadevi je na svoji včerajšnji seji razpravljal tudi selski občinski odbor. Podžupan Nanti Olip, ki je vztrajal pri tem, da pride to vprašanje na dnevni red seje, nam je povedal: „Zame je izhodišče vseh pogajanj pašna pravica, ki je nesporna. Naša zahteva je, da pride takoj do zbo-

rovanja med občino in prizadetimi kmeti. Nadalje bi morala občina nujno zagotoviti kmetom finančno pomoč, v primeru, da bi le-ti bili prisiljeni iskati svoje pravice pred sodiščem.“ Župan Engelbert Wassner pa je dejal za NT, da je za pomoč občine kmetom, da pa mora prej pravnik preveriti, kakšne možnosti ima za to. Hkrati je poudaril, da mora priti do pogovora med kmeti, lastnikom Humperka in vojsko.

Posebno poglavje je vprašanje odškodnine. Cena, ki jo je Kme-

tijska zbornica ponudila Gabrie-lu Robleku, pd. Grosu, v imenu vojske, niti za pipo tobaka ni. Pri tem se vsiljuje vprašanje, čigave interese zastopa Kmetijska zbornica. Kmetov?

Pa še to: v tej zadevi gre tako za pašno pravico kmetov, gre pa tudi za ohranitev naravne lepote, ki jo ta kraj nudi tisočim turistom za oddih. Občina želi postati član turistične zveze „Rož“. Ta naravni biser pod Košuto, ki ga sedaj nadleguje vojska, bi ji v tem primeru bil v veliko korist. Zato

Podžupan Nanti Olip: „Občina mora nuditi prizadetim kmetom vso pomoč.“

pravzaprav ne bi smela pristati na nobeno ponudbo vojske. Tudi ne na tisto glede nove steze, ki jo želi vojska skopati v upanju, da bi se turisti izognili vojaškim kroglam.

O včerajšnjem sklepu selskega občinskega odbora, ki je zasedal po izidu NT, bomo poročali v naslednji številki.

Grosova planina je naravni biser dokler je vojska ne razkoplje z nenaravnimi jarki.

Foto: Marjan Fera

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše Janko Kulmesch

Živimo v času, ki je poln politične letargije. Ljudje so od politike nažrti, in to v precejšnji meri upravičeno. Škandali v zadnjih letih, goli birokratizem, interesna zastopstva, ki zastopajo v prvi vrsti lastne interese in ne svojih članov

kracijo", torej možnost neposrednega odločanja o svojem vodstvu. Vedno se je tudi glasila njihova zahteva: Smo za pluralizem, vemo, da ne moremo vedno biti vsi enega mnenja — toda biti moramo združeni pod skupno stre-

Za novo vzdušje v narodni skupnosti

— vse to in še marsikaj drugega potrjuje ljudi v prepričanju, da je politika „kurba“.

K temu še pride t. i. „Zeitgeist“, ki vidi merodajne vrednote v banalnosti, materializmu ter egoizmu. Zato pa mu je tem bolj tuja odgovornost do sočloveka. Vse to je gotovo tudi posledica sorazmerno visokega življenjskega standarda, ki so ga s krvavimi žulji pridelali naši starši.

Politična letargija ne vlada samo pri večinskem narodu. Tudi v naših vrstah je prisotna. Nič manj in nič več. Ljudje se hudejejo nad funkcionarji v Celovcu, nekateri pa so celo prepričani, da gre raznim slovenskim funkcionarjem samo za denar.

Kako škodljivo pa je biti politično letargičen, doživlja slovenska družba ravno v tem času, ko gre za avtonomno zastopstvo in deželnozborski mandat. Imam vtis, da je ljudem nekje vseeno, ali dosežejo nekaj, kar so doslej sami zahtevali.

Že leta in leta so kritizirali obstoj dveh osrednjih organizacij. Desetletja že pogrešajo „pravo demo-

ho in na zunaj govoriti z enim jezikom.

Avtonomno zastopstvo bi vse to omogočilo. Slovenci bi lahko volili svoje zastopnike neposredno. Kandidirali bi ljudje različnih mnenj in strank. Zagovorniki EL bi volili EL, zagovorniki SPÖ socialno-demokratske kandidate, in če bi dobil najbolj goreč zagovornik multikulturalnosti največ podpore, bi brez debate bil legitimen predsednik slovenskega parlamenta. Vsi skupaj pa bi bili izvoljeni v isto, torej skupno organizacijo, in bi se lahko upravičeno sklicevali na zaupanje ljudstva. Trenutno pa je še tako, da so na primer slovenski občinski odborniki nekaterim funkcionarjem najhujši trn v peti, pa čeprav so neposredno izvoljeni od več kot 5000 pripadnikov naše narodne skupnosti.

Z uvedbo resnične demokracije bi se torej marsikaj spremenilo na bolje. Predvsem bi v naših vrstah začelo vladati novo vzdušje, večja zagnanost ter zdrav optimizem. Skrajni čas, da do tega pride — če nočemo, da bo narodno-politični letargiji sledila narodna smrt.

Dunaj: simpozij Centra narodnih skupnosti in političnih akademij

Manjšinski mandat: le lo upanja za uresničenje

Kot smo že večkrat poročali, je Center avstrijskih narodnosti v parlamentu vložil peticijo za tako spremembo volilnega reda, da bi narodnim skupinam bilo možno izvoliti direktnega manjšinskega mandatarja v državni zbor.

Z Dunaja poroča Rudi Vouk

Do letos poleti se naj sklene sprememba volilnega reda, tako da je bil termin za vložitev peticije ugoden. Poslanec Khol od ÖVP je peticijo Centra podprl, tako da jo bojo v naslednjih dneh v pristojnem odboru vzeli v obravnavo.

Preteklo sredo je na Dunaju bil razgovor ekspertov o možnostih zastopstva narodnih skupin v parlamentu, katerega so organizirali Center avstrijskih narodnosti, Politična akademija ÖVP, Renner Institut SPÖ in Zelena izobraževalna delavnica.

Referent univ. prof. Esterbauer, ki je zastopal prof. Pernthalerja, je označil pravico do učinkovitega političnega zastopstva kot elementarno pravico narodnih skupin. Za zastopstvo narodnih skupin v državnem zboru vidi dve možnosti: ali se voli manjšinskega mandatarja direktno na posebni listi narodnih skupin, ali pa se rezervira mesta za manjšinske zastopnike na listah splošnih strank. Referenta minister dr. Janez Dular iz Slovenije ter Rupert Scholz od državnega urada Schleswig-Holstein sta predstavila vzorne rešitve za zastopstvo narodnih skupin v parlamentu njunih dežel. Edinole dr. Heinz Tichy od urada zveznega kanclerja je, vsaj takšen vtis je nastal, skušal najti pravne pomisleke, kar se tiče ureditve manjšinskega mandata, kar je poslanec Khol zavrnil s pripombo, da bi bilo manjšinski mandat tako in tako treba zajamčiti v ustavi.

Tajnik NSKS Pipp je predstavil

peticijo Centra, ki predvideva, da manjšinskim listam za mandat v državnem zboru ne bi bilo treba doseči osnovnega mandata oz. prekoračiti procentne klavzule. Doseči bi morale samo toliko glasov na celotnem zveznem ozemlju, kot je potrebnih za zadnji preostali in s tem najcenejši mandat. To bi bilo 20.000 do 25.000 glasov, kar bi bilo možno, če se narodne skupine zmenijo za skupno listo. Takšna rešitev bi v bistvu odgovarjala modelu za Dance v Schleswig-Holsteinu: manjšinski mandatar bi bil prav tako demokratično legitimiran kot vsi ostali mandatarji, odgovoren pa bi bil samo narodni skupini in nobeni stranki.

Medtem, ko sta poslanca Khol in Kiss od ÖVP peticijo v vseh točkah podprla in napovedala, da jo bo ljudska stranka zastopala tudi v parlamentu, so se prof. peticiji izrekli predvsem zastopniki socialdemokratov. Pri Zelenih so bila mnenja deljena: strokovnjak za volilno pravo Lintl in vodja izobraževalne delavnice sta peticijo vehementno podpirala, prav tako vehementno odklanjala pa jo je poslanka Stoitsitseva.

Socialdemokrati so menili, da bi se z ureditvijo posebnega manjšinskega mandatarja stranke utegnile otrestiti odgovornost za narodne skupine. Pledirali so za integracijo narodnih skupin v stranke, pri čemer bi naj stranke kandidirale manjšinske zastopnike na izglednih mestih. Zagovorniki peticije so odvrnili, da bi takšni manjšinski mandatarji

Informacijske brošure o manjšinah

Avstrijski center narodnih skupnosti na Dunaju je pred kratkim izdal informacijsko brošuro o Romih in Sintih. To je že tretja tovrstna publikacija o manjšinah. Prva brošura predstavlja koroške Slovence, druga pa Čehe in Slovake. Brošure so namenjene predvsem nemško govorečemu

prebivalstvu, ki naj bi po tej poti dobilo več informacij o avstrijskih narodnih skupnostih.

Vse tri publikacije, ki jih je tiskala celovška Mohorjeva, lahko dobite na **Narodnem svetu koroških Slovencev, 10.-Oktoberstr. 25/III, 9020 Celovec.**

Center avstrijskih narodnih skupnosti (predsednik dipl. inž. Novaček, na sliki levo) je izdelal peticijo za manjšinski mandat. Poslanec dr. Khol (desno) jo je vložil v parlamentu.

ostali podvrženi klubski prisili in zato obstaja nevarnost, da bi ravnali predvsem v interesu stranke in ne narodne skupine.

Poslanka Stoitsitseva pa je menila, da je odprtih cel kup pomembnejših vprašanj, kot je vprašanje manjšinskega mandata, da en sam poslanec ničesar ne more spremeniti, in da je zato treba sprva spremeniti zavest Avstrijcev o manjšinskih vpraša-

njih. V ostalem pa se je tudi Stoitsitseva izrekla za integracijo v stranke.

Kaže torej, da ima peticija Centra avstrijskih narodnosti zaradi nasprotovanja SPÖ in dela Zelenih le malo izgledov za uspeh. Kljub temu je včerajšnji razgovor ekspertov jasno pokazal, da je treba nujno urediti vprašanje zastopstva narodnih skupin v parlamentih.

POPIS PREBIVALSTVA V REPUBLIKI SLOVENIJI

Število Madžarov v Republiki Sloveniji pada

Na popisu prebivalstva leta 1991 so se prebivalci Republike Slovenije opredelili v 22 različne narodne skupnosti. Po podatkih Statističnega urada se je od 1.962.600 prebivalcev Slovenije opredelilo 87,55 % za slovensko narodno skupnost. Prvič pa so povpraševali tudi po materinem jeziku, kar sta predvsem pozdravili v Sloveniji priznani manjšini Italijanov in Madžarov.

Poroča Silvo Kumer

Po uradnih podatkih Statističnega urada živi v Sloveniji 4003 prebivalcev z italijanskim materinim jezikom (k italijanski narodni skupnosti pa se jih je priznalo 3063 = 0,16 %; leta 1981 pa 2187 = 0,12 %). Na papirju to pomeni prirastek za 40 % v zadnjih desetih letih. Zastopnica italijanske narodne skupnosti Isabela Flego iz Kopra pravi, da je prirastek nastal le zaradi dejst-

va, da so se ljudje prvič upali priznati k svoji narodni skupnosti. „V preteklosti je bilo pogosto tako, da se naši pripadniki iz različnih razlogov, bodisi iz gospodarskih, političnih itd., niso upali priznati k svoji narodni skupnosti.“

Šele s spremembo političnega sistema v državi in z dejstvom, da se je italijanska narodna skupnost tudi na gospodar-

Hočete razširiti Vaše znanje, zvišati Vaše kompetence?

Hočete izmenjavati Vaše izkušnje z drugimi?

Ste politično angažirani?

POLITIČNO UPRAVNA AKADEMIJA (PUAK)

Vam bo nudila politično strokovno izobrazbo

Kot Vam je najbrž že znano, se ustanavlja Politično upravna akademija (PUAK), ki bo nudila politično strokovno kakor tudi splošno družbeno-politično izobrazbo odbornikom/odbornicam, funkcionarjem/funkcionarjam in sodelavcem/sodelavkam. Enotne liste kakor tudi članom Mlade Enotne liste in vsem, ki se pripravljajo na prevzem funkcij v narodni skupnosti, se pravi tudi Vam.

Tečajji oz. seminarji bodo politično strokovnega ter jezi-

kovnega oz. metodičnega značaja. V seminarjih si lahko pridobite tiste informacije oz. sposobnosti, ki jih potrebujete zlasti za Vaše politično pa tudi družbeno in kulturno delovanje.

Če Vas Politično upravna akademija zanima in hočete zvedeti več o njej oz. aktivno sodelovati, Vas vabimo na **ustanovni občni zbor, ki bo v petek, 28. februarja 1992, ob 19.00 uri v Modestovem domu.**

Komite proponentov PUAK

Odbornik EL Stanko Vauti v sosvetu

Občinski odbornik Enotne liste Bistrica nad Pliberkom Stanko Vauti je prevzel mesto bivšega predsednika ZSO dipl. inž. Feliksa Wieserja v Narodnostnem sosvetu za koroške Slovence. Vauti je s tem edini zastopnik samostojnih slovenskih občinskih list v tem gremiju.

Šmihelski občinski odbornik EL Stanko Vauti

skem področju začela prebujati, je padel tudi pritisk na našo narodno skupnost. S tem pa je rasla tudi samozavest, pravi Flego.

Medtem ko je po statističnih podatkih število pripadnikov italijanske narodne skupnosti naraslo, je število Madžarov padlo za 10,5 %. Leta 1991 je navedlo 9232 prebivalcev Slovenije madžarščino za svoj materin jezik. K madžarski narodni skupnosti pa se jih je priznalo nekoliko manj, namreč 8499 (= 0,49 %). Pred desetimi leti se je k madžarski narodni skupnosti priznalo še 9496 (= 0,50 %).

Padec števila je očiten. Eden bistvenih razlogov za nazadovanje je izredno slab gospodarski položaj v naseljenem prostoru manjšine, ki se je v zadnjih letih v velikem številu preseljevala s trehuhom za kruhom v Maribor.

S tem pa je večina izgubila tudi svojo narodno identiteto.

V celi Sloveniji je leta 1991 kot svoj materin jezik navedlo nemščino 1544 prebivalcev (od tega 290 v Mariboru). K nemški narodni skupnosti pa se jih je priznalo le 546 (0,03 %). Pod kategorijo Avstrijci se je zapisalo 182 (0,01 %) prebivalcev Slovenije.

Največji del neslovenskega prebivalstva po narodni pripadnosti so Hrvati (53.688 = 2,74 %), Srbi (47.096 = 2,4 %) ter Muslimani (26.725 = 1,36 %).

Od tistih, ki so se versko opredelili, je v Sloveniji 88,4 % katoličanov, 3,0 % pravoslavne vere, 1,9 % islamske, 1,2 % protestantske, 85000 prebivalcev Slovenije pa je izjavilo, da niso verni.

JOŽE WAKOUNIG

Prejšnji teden se je zbrala večtisočglava množica — nekateri cenijo, da jih je bilo dvesto tisoč, drugi pa se bahajo kar s celim milijonom — v grškem Solunu, da bi protestirala proti Makedoniji, bolje povedano, proti priznanju Republike Makedonije. Župan tega pomembnega središča jih je sklical in prišli so. Od socialistov do skrajnežev na pravem robu, le komunistom se menda ni zljubilo v severnogrško metropolo. Vpili so in se izkričali v svojem odklanjanju priznanja neke Republike Makedonije. Republiko Skopje bi morda še mogli sprejeti na dnevni red, države, ki se imenuje Makedonija, pa nikakor ne.

Odkod ta neizmerni strah, ki je že prava preganjavica. Ni bila zdrava pamet, ki je prignala demonstrante v Solun, bila je že histerija, ki se napaja iz trditve, da ni tega, česar biti ne sme. Je to

strah, ki se dan za dnem rojeva iz slabe vesti Grkov. Ali pa, če že hočemo, prastrah, „urangst“ po grško. To pa je nam, Korošcem, zelo znan pojem.

Strah pred barbari s severa je že zdavnaj zlezel Grkom v kosti. Tudi sami so prišli, če smemo verjeti zgodovini, kot severni barbari v to prelepo deželo morja in sonca in tam zaslužnili staroselce. V krvavih bojih, zatiranjih in uničevanjih, so utemeljili in utrdi-

je ona skupaj z Ajgustom — bil je plod krvoskrunske zveze Tiesta z lastno hčerjo Pelopejo in Agamemnonov bratranec pa tudi morilec Atreja, Agamemnonovega očeta — umorila moža, Orestovega očeta Agamemnona; v umor matere ga je shujškala predvsem sestra Elektra).

Grki se imajo za nekaj posebnega, za nekaj izbranega. Sklicujejo se na bogato grško izročilo, ki je oplodilo Evropo in svet

Hudo je škodoval tem makedonskim Slovanom komunistični upor proti atenskim oblastem po letu 1945. Jugoslovanski predsednik Tito je ta upor nekaj časa podpiral, potem pa ga je žrtvoval lastnim političnim ciljem. Veliko Makedoncev je takrat zbežalo v Jugoslavijo, Bolgarijo, veliko so jih razselili po državah nekdanjega sovjetskega bloka (nekaj so jih naselili na Poljskem). Makedonci so bili priznani kot narod samo v Titovi Jugoslaviji. Sedanja Srbija ima glede Makedonije iste interese kakor Grčija. Makedonija je bila njun plen po zmagi v balkanskih vojskah pred prvo svetovno vojno. Tako naj bi ostalo. Tudi makedonske pravoslavne Cerkve ne priznavajo. Bolgarija je medtem že priznala Republiko Makedonijo (morda je to le bistven zasuk bolgarskih odnosov do Makedoncev).

Grčija seveda spletकारी znotraj Evropske skupnosti in v mednarodnih gremijih proti Makedoniji in naliva vso vodo na beograjske mlina. Kaže, da balkanske rulete ne bo hitro in zlahka konec. Tisti, ki so morali čemeti nepriznani v senci, končno silijo na sonce.

DOKLEJ ŠE, VI NA SONCU, PROTI ONIM V SENCI?

li svojo oblast. Klali so se tudi pridno med seboj. Starogrške pripovedke ali miti, kakor jim po grško pravimo, so živa podoba tistih zgodnjegrških grozot. Balkan ni šele nastal, Balkan se je podedoval. Mit o Atrejevičih (po grško Atreidih) je v resnici podoba Prabalkana. Ljubezen in sovraštvo, obljuba in prevara, uboj in umor, krvno maščevanje, tudi v lastni družini in proti lastnim družinskim članom (Orest umori mamo Klitajmnestro, ker

v dobrem in slabem. Pesti pa jih tudi neznanski strah pred barbari, ki da jih ogrožajo od vseh strani. Perzijcem so sledili Makedonci z Aleksandrom Velikim, tem Rimljani, bizantinsko carstvo je bilo grško, uničili so ga Turki, zdaj pa se širi strah pred slovanskimi Makedonci.

V severni Grčiji (Egejska Makedonija, Pirinska je v Bolgariji, Vardarska pa je bila republika rajne Jugoslavije) živi slovanska manjšina, ki pa je uradno ni.

Potrditev predsednika vlade Lojzeta Peterleta

Skupina 12 „neodvisnih“ poslancev slovenske skupščine je, kolikor so poslanci sploh lahko neodvisni, predlagala glasovanje o novem mandatarju. Že dalj časa so opozicijske stranke skušale spodnesti predsednika vlade Lojzeta Peterleta in temu podredile različne načine boja.

Piše Tomaz Gašperlin

Tako silovite medijske promocije in „mandatarske kampanje“ na televiziji, radiu in nekaterih časopisih (od ponedeljka do srede tega tedna), kot je bil deležen skoraj povsem neznani kandidat za predsednika vlade Marko Voljč, ni bil do zdaj deležen še nihče. In kdo je Marko Voljč? Rojen Vrhnican, star 42 let, po izobrazbi gospodarstvenik, sicer 13 let uslužbenec Svetovne banke, ki je delal v Mehiki, Hondurasu in Nikaragvi, je na ponedeljkovi predstavitveni tiskovni konferenci v Ljubljani vneto igral na politično nevtralnost in na svojo visoko strokovnost.

Vendar pa je „naivnost“, ki ima po zatrjevanju poznavalcev globoke korenine in predstavlja dobro organiziran poskus ru-

šitve vlade v glavni režiji komunistov, le navidezna. Nekateri celo namigujejo, da gre za ameriško zaroto, ki podpira skupino, ki zagovarja povezavo s preostankom Jugoslavije. Še mnogo je ugibanj, vendar pa že sam nastop in način organizirane propagande, katere je bil deležen Marko Voljč, kažeta, da nikakor ne gre za naiven poskus 12 neodvisnih poslancev.

Šlo je namreč za oster napad na krščansko demokracijo in predsednika Peterleta osebno. V Sloveniji zaradi slabega gospodarskega položaja in brezposelnosti (to podpihuje prav neodvisni kandidati zbora združenega dela kot predlagatelj novega predsednika vlade) nezadovoljstva in zamenjave ni bilo težko izzvati, zato je (čeprav tesna) potrditev vlade in predsednika toliko bolj pomembna.

Potencialni „novi predsedni-

ki“ slovenske vlade, ki so jih v zameno za Lojzeta Peterleta zaman predlagale različne opozicijske stranke, so bili znana imena kot: minister za notranje zadeve Igor Bavčar, minister za znanost in tehnologijo dr. Peter Tancig, bivši predsednik Jugoslavije dr. Janez Drnovšek, sedanji podpredsednik vlade dr. Andrej Ocvirk.

Po uspešnem postopku osamosvajanja Slovenije in mednarodnem priznanju je vlada predsednika Lojzeta Peterleta pričela žeti sadove osamosvojitvenih in novodržavniških naporov tudi na mednarodnem gospodarskem področju.

Pretekli teden so nam Nemci, te dni pa tudi Francozi in drugi, na vseh gospodarskih resorjih ponudili sodelovanje in konkretno pomoč (pri zavarovanju kreditov nemških podjetij slovenskim, pri energetskih

projektih, kot sta npr. Šoštanj in jedrska elektrarna Krško, pri uvozu radarskega sistema Siemens za letališče Brnik) idr. Nemci so nam ponudili izvedbo seminarjev in svoje izkušnje pri privatizaciji „vzhodnonemškega“ Treuhanda. Posebno pomembna pa je tudi pomoč Sloveniji pri vključitvi v mednarodne finančne institucije, kot so: Evropska investicijska banka, Svetovna banka (World Bank), Mednarodni monetarni sklad (IMF) in pri članstvu Slovenije v Svet Evrope.

Od vstopa Slovenije v te institucije bo tudi riziko poslovanja s Slovenijo manjši. Omogočeno bo normalno, cenejše poslovanje, brez vpliva rizika Jugoslavije, kar se je odražalo v zelo dragih posojilih in zavarovanjih posojil, slovenskih podjetij, kolikor smo jih sploh še dobili. Včerajšnja zmaga Lojzeta Peterleta je tudi zanj dobra šola in potrditev njegovega dosedanjega dela.

Absolventi Dvojezične zvezne trgovske akademije v Celovcu so v središču zanimanja številnih gospodarskih podjetij, ki so se posvetile gospodarstvu v prostoru Alpe-Jadran.

Slovensko zadružništvo vključno z vsemi Posojilnicami in izvozno/uvoznimi firmami išče ustrezno gospodarsko in jezikovno šolane sodelavce. Za bodoče absolvente Dvojezične trgovske šole pa se danes zanimajo tudi že velike avstrijske banke ter zavarovalnice.

Tako se je pred kratkim obrnila na ravnateljstvo šole Bank - Austria / Z-Länderbank AG, ki ponuja dijakom drugega letnika zaposlitev v poletnih mesecih.

Bank Austria utemeljuje svojo ponudbo s tem, da bodo za svojo poslovalnico v Celovcu v letošnjem letu izbrali predvsem dijake z znanjem slovenščine.

In to nedvomno iz dobrih razlogov, saj je Slovenija postala

Gospodarstvo išče dvojezične sodelavce

zanimiv gospodarski prostor, vrhu tega pa imajo avstrijske banke veliko poslovnih partnerjev in strank iz Slovenije.

Seveda pa menežerji bank in zavarovalnic dolgoročno pričakujejo pridobiti absolvente Trgovske akademije za svoje podjetje. Prvi absolventi bodo zapustili Trgovsko akademijo v treh letih.

Poleg slovenščine in nemščine pa bodo obvladali ti absolventi tudi še angleščino in italijanščino, kar je dandanes v mednarodnem poslovanju velika prednost, za vodstvene kadre pa že nuja.

Velike možnosti pa se odpirajo absolventom tudi v turizmu, industriji, menežmentu in v javnih službah.

Silvo Kumer

Odslej tudi za kmetice penzija

Od 1.1.1992 naprej imajo tudi kmetice možnost za penzijo. Potrebno pa je izpolniti določene pogoje.

1. Kmetijo morata kmet in kmetica voditi na skupni račun in skupno odgovornost.

2. Če kmet sam vodi kmetijo na svoj račun in svojo odgovornost in če je kmetica glavnopoklicno zaposlena na kmetiji.

Ta nova ureditev ne vodi do povišanja prispevkov, ampak le deli doslejšnji prispevek, ki ostane v isti višini kot doslej. Če moži hodi dodatno na delo, kjer je zavarovan, ostane kmetica sama zavarovana pri Kmečki zavarovalnici.

Kako visoka bo moja penzija?

To se bodo zdaj vprašali gotovo vse kmetice im kmetje. Načelen odgovor ni možen, ker je od kmetije do kmetije položaj različen. Toda načelno je odslej ureditev takšna, da si kmet in kmetica delita prispevek za Kmečko zavarovalnico, kar tudi pomeni, da dobita vsak polovico penzije.

Možno pa je, da kmet stavi do konca leta 1992 posebno prošnjo in potem vplačuje naprej 100 % doslejšnjega prispevka (mož 100 % + žena 50% = torej 150% -; to je tudi najvišji možni prispevek.)

V tem primeru bi dobil kmet celotno višino penzije, kmetica pa polovico (skupno torej 150%). V primeru, da je doslej kmetica vodila kmetijo na svoj račun in odgovornost, je seveda obratno.

Prijave za Dvojezično trgovsko akademijo v Celovcu

Rok: od 15. februarja naprej

Prijavne formularje dobite v ravnateljstvu, 9020 Celovec, Prof.-Janežič-Platz 1. Telefon: 0463 / 38 24 00

Sprejemni izpit bo 9. julija 1992. Učenci morajo imeti zaključen 4. razred glavne šole ali gimnazije, biti stari vsaj 14 let in vsaj delno znati slovensko.

Rešitev tudi za kmetice čez 50 let?

Kmetice, ki so s 1.1.1992 stare 50 ali več let in po novi ureditvi všteti vsa doslejšnja zavarovalna leta ne bi imele pravice do lastne penzije, lahko do konca leta 1992 stavijo predlog in se odpovejo lastni zavarovalnici.

Tozadevno obravnava Kmečka zbornica trenutno še predlog Skupnosti južnokoroških kmetov (Janko Zwitter / Štefan Domej), ki zahteva, da naj stroške za penzijo teh kmetic prevzame Koroška deželna vlada in ministrstvo za kmetijstvo.

Ker je pri preračunavi penzije merodajnih veliko faktorjev (dohodek zadnjih 15 let, davčna vrednost gospodarske enote - Einheitswert itd...), je Socialna zavarovalnica izdala posebno brošuro „Moja penzija“, ki jo lahko dobi vsak brezplačno (Naslov: SVB, Postfach 12000, 1031 Dunaj).

Koroška Socialna zavarovalnica za kmete opozarja na govorilne ure, ki jih ima v posameznih krajih. Tam in seveda tudi v centrali v Celovcu dobijo kmetice in kmetje še točnejše odgovore v zvezi novo ureditvijo.

Silvo Kumer

Od 1.1.1992 naprej imajo tudi kmetice možnost do lastne penzije. Kmet in kmetica odslej plačujeta vsak polovico prispevka. Možnost pa obstaja, da kmet (ali kmetica) vplačuje polovico več in dobi potem tudi višjo penzijo. Toda skupno lahko znaša prispevek le 150 %.

Nove zdravniške tarife za kmete in kmetice

S 1. decembrom lanskega leta veljajo nove zdravniške tarife, ki jih je Socialna zavarovalnica za kmete in kmetice sklenila z avstrijsko zbornico zdravnikov.

Nekaj pomembnih tarif:

Obisk pri praktičnem ali specialnem zdravniku: šil. 171,- (zavarovalnica vrne 80% = šil. 136,80).

Preiskava pri praktičnem zdravniku: šil. 247,- (zavarovalnica vrne 80% = 197,60)

Preiskava pri specialnem zdravniku: šil. 290,- (zavarovalnica vrne 80% = šil. 232,-)

Obisk pri zobozdravniku: ekstrakcija (puljenje): šil. 193,- (zavarovalnica vrne šil. 154,40);

Vse cene so brez prometnega davka.

V Vogrčah nimajo nič proti ženskam

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ je minulo nedeljo vabilo na koncert, katerega je postavilo pod geslo moškega pevskega zbora Vaščanov „Nič proti ženskam“.

Razveseljiv je bil dober obisk koncerta, ki je bil pri Florjanu v Vogrčah. Kulturni spored so oblikovali poleg Vaščanov iz Zgornje vesce še moški pevski zbor „Foltej Hartman“ iz Pliberka in ženski zbor iz Radovljice, s katerim imajo pliberški prosvetarji že dolgoletne prijateljske stike. Z duhovitimi pesmi so nastopajoči zabavali številne obiskovalce, tako da je v dvorani zavladalo že pravo pustno vzdušje.

Foto: Marjan Fera

Sele — Borovlje: Maksu Jugu v spomin

Pred nedavnim je neki Borovljan smrtno povozil 42-letnega Maksa Juga. Maks Jug se je rodil 16. oktobra 1949 v Selah pri Plazniku, kjer je živel do svojega 17. življenjskega leta. Nekaj let je tudi obiskoval Slovensko gimnazijo. V svojem življenju se je večkrat selil. Bil je pravi romar in popotnik. Bil pa je tudi vedno vesel človek in je rad pel, ko je srečal prijatelje, sorodnike ali znance.

Dvakrat je v svojem življenju postal žrtev prometne nesreče. Leta 1980 je bil povožen in je skoraj pol leta bil v bolnici. V soboto, 8. februarja, se je vračal peš domov in spet postal žrtev prometne nesreče v Borovljah. Tokrat nesreče ni preživel.

Pogreb pokojnega je bil v četrtek, 13. februarja, v Borovljah. Zadnje slovo mu je izkazala velika množica domačinov in znancev. Pogrebni obred so vodili njegovi bratrance Ivan, Stanko in Peter. S pesmijo so se poslovili selski pevci. Dragi Maksi, ohranili Te bomo v lepem spominu. Našel si sedaj svoj dokončni dom. Naj te Bog sprejme k sebi. Žalujemočim staršem, bratom in sestram izrekamo naše iskreno sožalje.

Juri Muri gostoval pri primorskih otrocih

Na povabilo Zveze slovenske katoliške prosvete v Gorici je gledališka skupina mladih v petek, 14., in soboto, 15. februarja, gostovala z musiclom „Juri Muri v Afriki“ na Primorskem. Prva predstava je bila namenjena splošni publikii, na predstavo v soboto pa so bili povabljeni učenci osnovnih in srednjih šol iz Gorice in okolice.

Tako učenci kot pedagogji so predstavo izredno pozitivno sprejeli, kajti dejstvo je, da lutkarstvo na Primorskem skorajda ni prisotno. Navdušeni so bili tudi lutkarji sami, kajti povsem razveseljivo je dobro znanje slo-

venskega jezika primorskih otrok, na drugi strani pa so imeli gledališčniki na razpolago oder, ki je nudil vse možnosti za dober nastop.

Tri tedne prej je bila gledališka skupina povabljena od Deželne zveze za amatersko gledališče v Osoje, kjer se je predstavila s svojim musiclom. Tega srečanja so se udeležile gledališke skupine iz vseh avstrijskih zveznih dežel, Južnega Tirola, Švice in Tirolske. Poleg dobrih odmevov na predstavo Juri Muri so naši gledališčniki spontano dobili tudi povabilo, da bi s svojo predstavo prišli gostovat v Švico.

Mentor gledališke skupine Nužej Tolmajer, ki je predstavil skupino, je dejal, da je bil preseenečen, kako pozitivno je publika sprejela to predstavo, čeravno večina ni razumela slovenskega jezika. Ob tej priložnosti so naši gledališčniki dobili tudi strokovno potrdilo, da je njihova predstava na izredno visokem nivoju.

Predstava v Gorici je sicer bila že osemnajsta po vrsti, prepričani pa smo, da bodo lutkarji z „Jurijem Murijem“ še naprej navduševali mnogo otrok ter seveda tudi odraslih.

Čestitamo

Dr. Ludwigu in Jožici Druml z Zilje se je rodil četrti otrok, hčerka **Lena**. Novi zemljanki želimo vse najboljše na življenjski poti, staršema pa iskreno čestitamo.

Oligi in **Albertu Perne** v Sinči vasi se je rodil sinček prvorojenec, ki sta ga krstila na ime **David Kristijan**. Krstil ga je očetov stric župnik **Florej Zergoj**. Mlademu kristjanu želimo obilo božjega blagoslova, staršema pa prisrčno čestitamo.

Osebne praznike praznujejo ta teden **Emilija Kolenik** iz Čirkovč, **Gregor Krištof** iz Dvora pri Šmihelu, **Lenči Mlinar** iz Pliberka, **Albin Tomič** in **Helena Merkač** iz Šmihela ter **Julijana David** iz Vogrč. Slavljencem želimo vse najboljše in kličemo še na mnoga zdrava in zadovoljna leta. Čestitkam se pridružuje tudi Društvo upokojencev Pliberk.

Še ravno pred sv. Valentinom se je **mag. Alenki** in **dr. Mihaelu Weber** rodil tretji otrok, **Valentin-Adam**, za kar jima prav prisrčno čestitamo. Bratec Benjamin in sestra Timna pa že z velikim veseljem zibata malega Valentina.

Včeraj sta praznovala **Angela** in **Karl Berchtold** iz Dolinčič pri Šmihelu 32-letnico skupnega življenja. Iskreno čestitamo!

Osebni praznik je v Celovcu praznoval **Foltej Hartman**. Naše iskrene čestitke!

67. rojstni dan je te dni v Celovcu praznovala **Ana Kert**. Za rojstni dan ji iskreno čestitamo in želimo obilo zdravja in božjega blagoslova!

Julijana Kap je v Dobu pri Pliberku praznovala 60. obletnico. Iskreno ji čestitamo in želimo še obilo zadovoljstva in veselja v krogu domačih!

V Lepeni pri Železni Kapli je **Foltej Miklau** praznoval te dni rojstni dan in god. Iskreno čestitamo!

V Šmihelu je praznovala god **Valentina Kušej**. Iskreno ji čestitamo in želimo še obilo zdravja in osebnega zadovoljstva!

Marija Vrhnjak iz Konovec je te dni praznovala god. Za osebni praznik ji prav iskreno čestitamo!

60. rojstni dan je v Spodnjih Vinarah praznovala **Greti Hobel**. Za slavje ji iskreno čestitamo in želimo zdravja pa zadovoljstva ter obilo božjega blagoslova!

V Čirkovčah pri Pliberku praznuje 65. rojstni dan **Milka Kolenik**. Iskreno ji čestitamo in ji kličemo še na mnoga leta!

Rojstni dan in god je te dni praznoval **Jožef Rudolf**, pd. Hribernikov Pep. Želimo mu vse najboljše!

V Dolini pri Grabštanju je praznoval 60. rojstni dan in god **Folti Wauch**. Želimo mu obilo zdravja in zadovoljstva v družinskem krogu!

V Šmihelu je praznovala 70-letnico gostilničarka **Kucharjeva Angela**. Ob tem jubileju iskreno čestitamo!

Julijana Kert, doma v Dobu, je te dni praznovala svoj 60. rojstni dan in god. Iskreno ji čestitamo in želimo vse najboljše!

V Priblji vasi praznuje osebni praznik **Erika Lipusch**. Iskreno čestitamo!

Adolf Leskovec je v Ponikvi pri Pliberku praznoval 60. življenjski jubilej. Iskreno mu čestitamo in mu želimo vse najboljše, predvsem zdravja in osebnega zadovoljstva!

67. rojstni dan praznuje te dni **Jožef Gomernik**. Jubilantu iskreno čestitamo in mu želimo vse najboljše! Čestitkam se pridružuje tudi Društvo upokojencev Podjuna!

Hanzi Serajnik z Reke pri Št. Jakobu je obhajal te dni osebni praznik. Iskreno mu čestitamo in želimo vse najboljše. Čestitkam se pridružuje tudi Društvo upokojencev Št. Jakob.

**ZVEZNA GIMNAZIJA IN ZVEZNA REALNA
GIMNAZIJA ZA SLOVENCE**
Prof.-Janežič-Platz 1, 9020 Celovec

OBJAVA

Zvezna gimnazija in zvezna realna gimnazija za Slovence v Celovcu sporoča:

1. Po posebnem odloku Zveznega ministrstva za pouk in umetnost naj prijavijo starši svoje otroke, ki jih želijo dati v šolskem letu 1992/93 na gimnazijo, takoj po končanem prvem semestru tega šolskega leta, v času od 17. 2. do 28. 2. 1992, ravnateljstvu Zvezne gimnazije in zvezne realne gimnazije za Slovence v Celovcu. Uradne ure so dnevno od 7.30 do 16. ure, ob petkih do 13. ure. Ob prijavi za sprejem je treba predložiti ravnateljstvu spričevalo prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz avstrijskega državljanstva.

2. Sprejemne izpite bo treba delati prijavljenemu učencu le v izjemnih primerih in sicer iz slovenščine, nemščine in matematike. Odločilno bo letno spričevalo. Termin za sprejemne izpite: sreda, 8. julija 1992.

3. Konec maja 1992 bo vodstvo ljudske šole javilo gimnaziji učni uspeh učencev, ki so se prijavili za vstop v gimnazijo. Nato bo ravnateljstvo gimnazije pravočasno obvestilo starše o sprejemu učenca oz. o potrebi prijave k sprejemnemu izpitu.

4. Za vstop v višje razrede veljajo podobna pravila. Priporočljiv je v tem primeru razgovor z ravnateljem. Prestop iz glavne šole v gimnazijo je možen.

PRIJAVE ZA SPREJEM v gimnazijo lahko opravite osebno v šolski pisarni ali pa se obrnete pisno na naslov: Zvezna gimnazija in zvezna realna gimnazija za Slovence v Celovcu, Prof.-Janežič-Platz 1, 9020 Celovec/Klagenfurt.

Zvezna gimnazija in zvezna realna gimnazija za Slovence v Celovcu, ustanovljena leta 1957, obhaja letos 35. jubilej svojega obstoja. V gimnazijo otrok vstopi po 4. stopnji ljudske šole in po osmih letih opravi maturo. Ta izpit absolventom odpira vrata do vseh študijskih smeri in raznorodnih poklicev. To potrjujejo številni absolventi, ki so danes na uglednih poklicnih položajih (diplomati, fiziki, gospodarstveniki, učitelji in šolski upravitelji, profesorji,

zdravniki, duhovniki, tehniki, sociologi, univerzitetni učitelji, arhitekti, bolniške sestre, pravniki, časnikarji itd.).

Gimnazijska smer, za katero se odloči petošolec, vključuje tudi latinščino, ki je pomembna za študij jezikov, zgodovine, prava, medicine, bogoslovja in drugih študijskih smeri. Vendar tudi tisti, ki se odloča za realno gimnazijo (brez latinščine, z večjim deležem matematike, biologije, fizike in kemije), lahko po maturi ubere študijsko smer, za katero je pogoj latinščina, če znanje tega jezika na univerzi v prvih semestrih nadomesti.

Gimnazija in realna gimnazija za Slovence razvijata kar se da široko obzorje splošnega znanja. Ob tem pa posredujeta tudi vrsto jezikov, ki v času združujoče se Evrope dobivajo čedalje večji pomen.

Poleg angleščine in latinščine (seveda ob slovenščini in nemščini) nudita oba tipa gimnazije še učenje italijanščine, ruščine, francoščine in španščine.

Gimnazijska izobrazba ostaja tudi v bodoče najprimernejša oblika srednješolskega šolanja za tiste, ki želijo imeti po maturi odprte vse možnosti nadaljnje študija in izbire ustreznih poklicev.

dvorni svetnik
dr. Reginald Vospernik I. r.,
ravnatelj

**Celovec: „Muca copatarica“
je imela premiero**

Lutkarska skupina „Mi smo mi“ iz Celovca je pretekli petek imela v Mohorjevi premiero „Muce copatarice“. Skupina šteje osem članov, vodijo pa jo Sabina Nachbar ter mentorja Breda in Tine Varl.

Lutkarska skupina „Mi smo mi“. Foto: Marjan Fera

Skupina „Mi smo mi“ obstaja že dve leti. Njeni člani prihajajo vsi iz Celovca. Lani so se predstavili z „Gospodom Petelinom“ in so mdr. gostovali tudi v dvojezičnih šolah na južnem Koroškem.

Tudi letos hočejo obiskati svoje južnokoroške šolske kolege, ki si bodo gotovo spet z velikim veseljem in zanimanjem ogledali „Muco copatarico“.

Mladi celovski lutkarji pa niso samo spretni gledališki talenti, temveč tudi pravi umetniki, kar se tiče scene in izdelave lutk. Vso sceno in vse lutke so sami

naredili! Pri tem jim je bil v veliko pomoč tudi lanskoletni seminar v Fiesi, ki ga Krščanska kulturna zveza prireja vsako leto za mlade gledališke igralce.

Popravek:

Dogodila se je nam neprijetna napaka: „Rajni Hanzi se je rodil 21. junija 1914, bil je edini otrok v družini.“ Pravilno naj bi se glasil: „Rajni Hanzi je bil edini sin v družini.“ Prosimo, da nam to neprijetno napako oprostite.

Uredništvo

Bilčovs: slovo od Krdevovega očeta

Po krajši bolezni je 7. februarja tega leta zaključil svoje zemeljsko romanje v 76. letu starosti Gregor Schöffmann, pd. Krdevov oče iz Kajzaz pri Bilčovsu.

Verni mož in oče štirih deklet je svoje življenje posvetil Bogu in družini. Poleg dela na kmetiji, ki ga je opravljal z veliko ljubeznijo, je rad prebiral slovensko čtivo. Bil je svojčas hlapcem dober gospodar, sosedom na vasi pa izredno dober sosed, zato so ga vsi cenili in spoštovali.

O njegovi priljubljenosti je pričala tudi ogromna množica ljudi, ki ga je pospremila v torek, dne 11. februarja 1992, k njegovo-

vemu zadnjemu počitku na bilčovsko pokopališče. Pogrebne obrede je vodil domači župnik dekan Poldej Kassl, ki je v svoji pridigi podčrtal vzorno življenje rajnega. K somaševanju sta bila povabljeni tudi msgr. Mihael Kristof in duhovnik iz Ljubljane; le-ta je imel dobre stike z družino rajnega. Pri maši zadušnici in ob odprtem grobu je zapel pesmi žalostinke domači moški zbor pod vodstvom Joška Boštjančiča.

Rajnega bomo ohranili v častnem spominu, žalujočim domačim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

OGLAS

„Smo velika trgovinska organizacija pohištvene stroke z mednarodno dejavnostjo. Za zunanji trg ustanovljamo lastno podjetje s pohištveno trgovino v Celovcu in nudimo izkušenim prodajalcem in zunanjetrgovinskim delavcem iz te stroke možnost napredovanja in uveljavitev sposobnosti. Glavne zadolžitve so v vodenju pohištvene trgovine in osebni obravnavi pomembnejših kupcev pri plasmaju celovitih projektov notranje opreme.

Če ste pripravljeni sprejeti nove zadolžitve in ste ambiciozni, se prosimo nemudoma obrnite na g. Petroviča, dipl. oec., ki bo vašo vlogo zaupno obravnaval, na tel/fax: 0463/502837 od 8. do 16. ure.

MI MODERNE
INNENAUSSTATTUNG GmbH, 9020
Celovec, Rosentaler Str. 1

Pecelj pri Mohličah:

Franc Wutej, pd. Šerjak, praznoval 85-letnico

Njegov rojstni kraj je Gluhi les, njegov rojstni dom pri Harižu. Pred 85 leti je tam zagledal luč sveta. Leta 1937 mu je postal kraj Pecelj pri Mohličah druga domovina, Šerjakova domačija drugi dom.

■ Piše Janko Kulmesch

Harižev rod je poznan. Poznan po gradbenem podjetju (beton, opeka), poznan pa je bil tudi predvsem po svoji narodni zavednosti. Zato so Hitlerjevi služabniki poslali slavljenčevega

brata Jozo, ki je na domačem posestvu nasledil svojega očeta Filipa, v Dachau ter njegovo ženo in otroke v nemški Altötting.

Franc Wutej sam je imel pet bratov in štiri sestre. Razen njega so že vsi mrtvi — med njimi tudi nekdanji Harižev posestnik Joza in brat Rado.

Rada Wuteja poznajo zlasti starejši rojaki. Dolga leta je bil urednik predvojnega tednika „Koroški Slovenec“. Tedaj so imeli koroški Slovenci še skupen tednik. Prav tako so imeli skupno politično in kulturno organizacijo, a zato dva deželnozborska poslanca. „Sedaj imamo koroški Slovenci kar tri politične organizacije, zato pa niti enega deželnozborskega poslanca,“ tako Franc Wutej. Krivdo za to razcepljenost vidi

v povojnem komunističnem režimu v Sloveniji.

Franc Wutej je bil „skoz in skoz kmet“. In ko smo ga vprašali, kaj so njegovi konjički, nam je odgovoril: „Polje

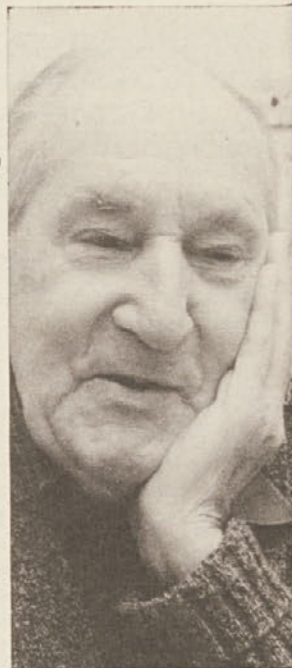
in gozd.“ Vendar čisto to ne drži. Z velikim veseljem še vedno prebira — in to brez očal, kljub svoji visoki starosti — slovenske knjige in časopise. Posebej so mu pri srcu mohorjevke in Naš tednik.

Naš tednik mu zelo ugaja, želel pa si bi še več domačih novic. Pred vojno je bil tudi član gledališke skupine pri šentviški „Danici“.

Precej žalostno pa zvenijo njegove besede, ko pripoveduje o narodnem življenju v Mohličah in Galiciji. Niti pred vojno niti po njej ni bilo v teh krajih organizirane kulturne dejavnosti. Manjkale so igre, manjkali so pevski koncerti. Edinole žitajska „Trta“ je včasih zapela domačo pesem in to večinoma na pogrebih. Sedaj pa niti cerkvenega zbora nimajo več, čeprav je nekaj let po vojni še deloval. Vodil ga je Antoni Kopanc, pd. Vivat iz Encelne vasi.

Sedaj uživa naš slavljenec svoj zaslužen pokoj poln življenjske volje in pri dobrem zdravju. Da bi še dolgo bil tako čil in vesele narave, mu želijo Narodni svet, Enotna lista in predvsem njegov prijatelj NT.

Foto:
Marjan
Fera

Rado Wutej, dolgoletni urednik predvojnega tednika „Koroški Slovenec“ ter „velik panslavist“ (Franc Wutej), se je rodil leta 1896 pri Harižu v Gluhem lesu. V Mariboru zaključil učiteljske. V prvi svetovni vojni služil avstroogrski monarhiji kot oficir.

Iz vojne se vrnil ravno na dan očetove smrti (26. okt. 1918). Po vojni nekaj časa služboval kot učitelj v Žitari vasi, Škocijanu in Št. Primožu.

V plebiscitnem času optiral za državo SHS, zaradi tega zgubil državljanstvo in nato delal kot urednik pri Koroškem Slovincu. Po Hitlerjevem napadu na Jugoslavijo bil več mesecev v KZ Buchenwald, iz katerega ga je rešil njegov svak Šiman Boštjančič. Dobil „Gauverweis“ in do konca vojne delal na Dunaju pri nekem trgovskem podjetju.

Po vojni delal do svoje upokojitve na Ravnah v železarni. Tam bil tudi okrajni vodja gasilskih društev. Svoj pokoj užival pri hčerki Milej v Zakamnu pri Vetrinju. Umril leta 1978.

Hariževa domačija pred 2. svetovno vojno

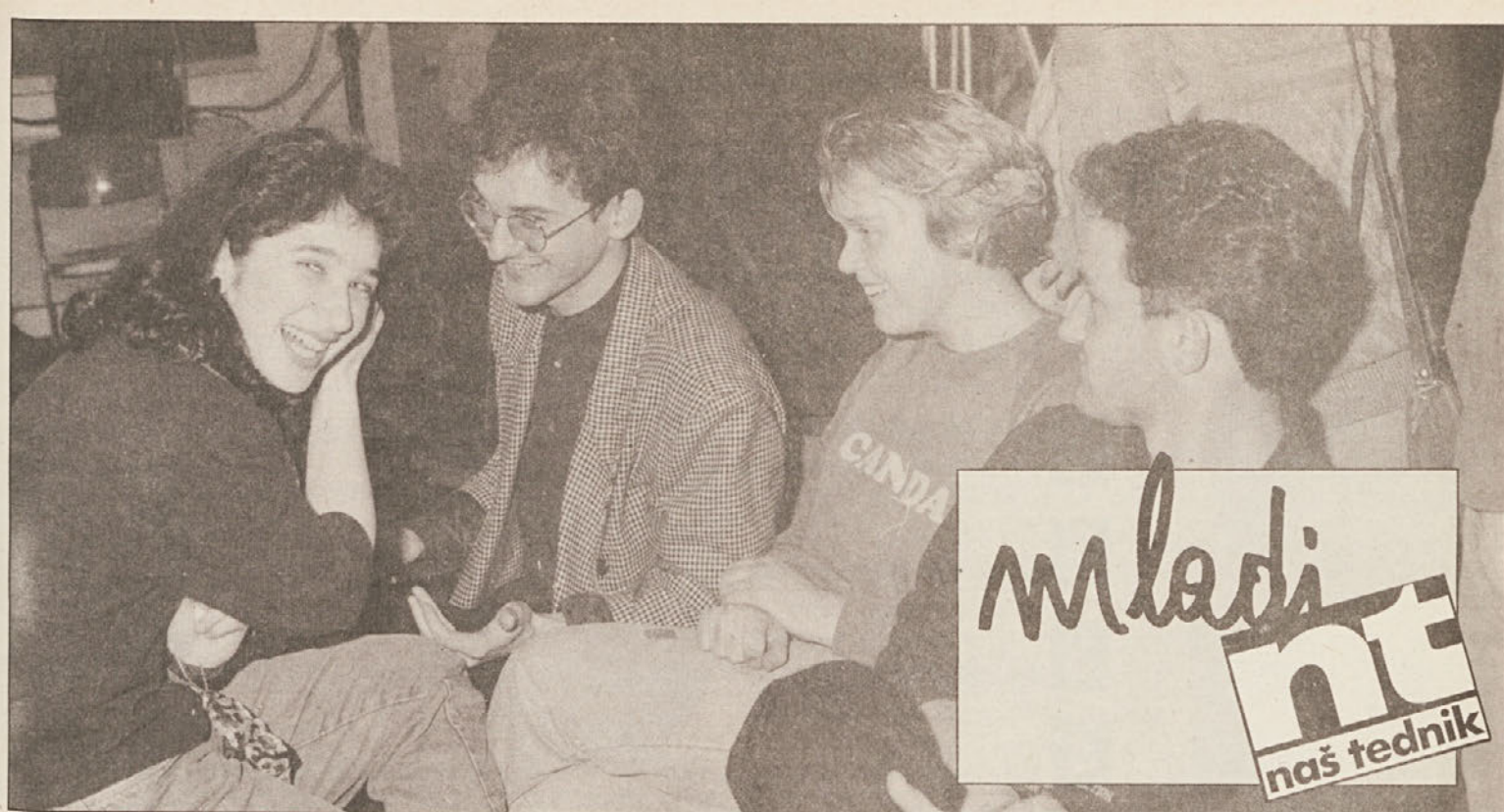
(foto: Rado Wutej)

Igralska skupina SPD „Danica“ pred 50 leti. Prva vrsta z leve: Terezija Zulechner, Katarina Habernik, Lucija Hobel, Marija Picej, Janez Kežar, Ana Orasch, Helena Wutte, Ana Mochar. Druga vrsta z leve: Jakob Marko, Valentin Picej, Valentin Hanžur, Franc Smolnig, Vladimir Picej, Janez Lach, Franc Wuttej, Janez Wutte-Luc, Andreas Wutte, Matevž Tomažič in Matevž Wakounig.

„
Sedaj imamo koroški Slovenci
kar tri politične organizacije,
zato pa niti enega
deželnozborskega poslanca.
“

Franc Wutej, pd. Šerjak

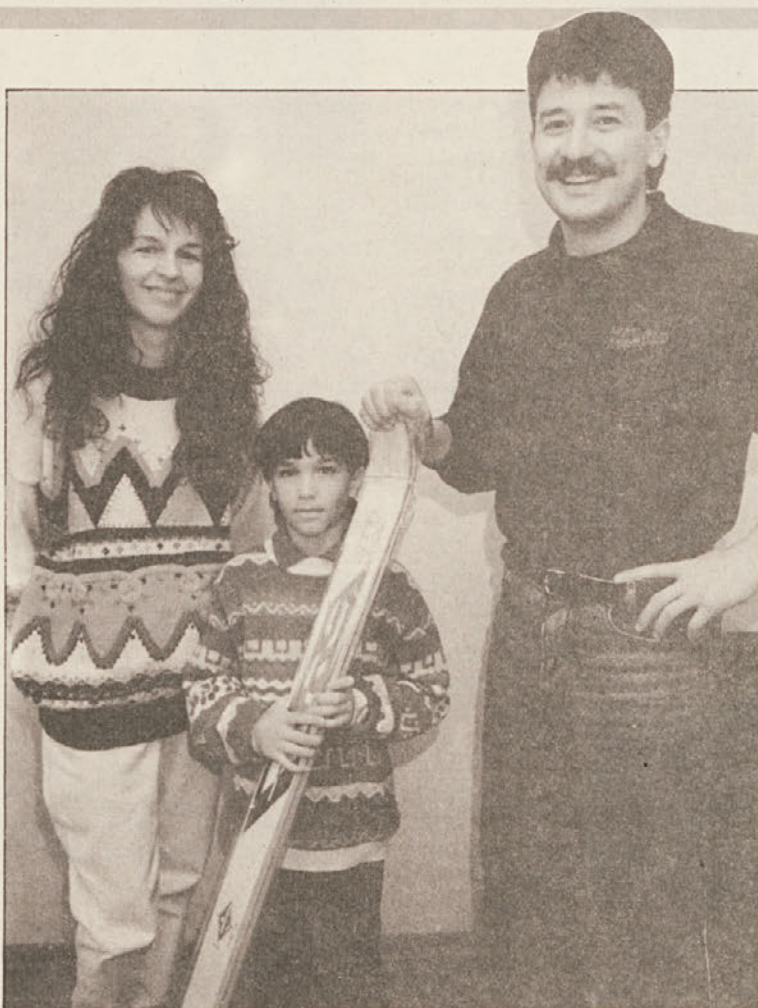
Je mladinsko delo v krizi?

Angažiranost mladih upada, sploh kar zadeva organizirano dejavnost v mladinskih ali dijaških zvezah.

Sicer pa je mladini treba po drugi strani priznati, da se še kar udejstvuje v naših krajevnih društvih, v glasbenih krožkih, da nastopa na odrih, se ukvarja s športom itd. Današnja mladina živi v drugačnih razmerah; več je individualnih oblik samouresničevanja, več se dogaja v neformalnih skupinah.

V času, ko se mladina trudi, da bi spet dobila svoje klubske prostore, ki so osnova za organizirano delovanje, se zastavlja vprašanje, kaj prispevajo učitelji, mladinski vzgojitelji in zastopniki osrednjih organizacij k temu, da bi motivirali mladino tudi za izvenšolsko dejavnost.

Ker mladina želi najti pot iz te krize, se je tokrat posebej posvetila temu vprašanju. Povpraševala je profesorje in osrednjega tajnika NSKS mag. Marjana Pippa, kaj so v zadnjem času konkretno storili za mladino (prispevke lahko preberete na straneh 2 in 3 Mladega NT).

V zadnji številki Mladega NT smo pozvali otroke, da se udeležijo spisnega natečaja. Veseli smo bili številnih, deloma zelo duhovitih spisov. Žirija pri izbiri najboljšega spisa ni imela preprostega dela. Po temeljitem razmišljanju pa je sklenila, da prvo nagrado za najboljši spis dobi Fabian Gasser iz Bilčovsa. Želimo mu mnogo lepih ur na Elanovih smučkah, ki jih je podarila tovarna Elan z Brnce. Najboljše spise lahko preberete na strani 4 Mladega NT.

KKZ vabi na jezikovne počitnice

Če hočete omogočiti Vašemu otroku, da izpopolni svoje jezikovno znanje slovenščine, potem imate možnost, da ga prijavite k jezikovnim počitnicam, ki bodo letos v času od 19. julija do 9. avgusta v Novem mestu.

Tritedensko bivanje stane šil. 3.800.- in nudi

— tri ure pouka dnevno (razen v soboto in nedeljo)

— skrbno izdelan učni program, prirojen potrebam otrok

— polno integracijo v vestno izbrano družino z otroki v isti starosti

— ves čas tečaja oskrbo in pomoč spremljevalca KKZ

— spoznavanje dežele in ljudi ter kratke izlete

— možnosti za šport in razvedrilo, srečanje z mladimi ljudmi

Če se zanimate za jezikovne počitnice, se obrnite na Krščansko kulturno zvezo in zahtevajte podrobnejše informacije, in sicer pod naslovom 10. Oktoberstraße 25/3 9020 Celovec; tel. 0 463/ 516243

Dr.
Reginald
Vospernik,
ravnatelj ŠG:

1. Vsekakor! Dokaz za to je npr. veliko število dijaških glasil, ki jih danes skorajda ni več.
2. Manj je bilo izvenšolske ponudbe, pasivnejše uživanje prostega časa, mladina je bila bolj homogena.
3. Pri mojem pouku so ti pozivi stalno prisotni (npr. motiviranje za govorniške, spisovne natečaje).
4. Večkrat sem predaval v klubu KDZ o raznih temah. V pogovorih z mladino se da marsikaj koristnega pojasniti.
5. Zanimanje mladine je zadostno plačilo. Če bi se le vnel ogenj in dolgo plapolal.

Mag.
Mirko
Lausegger:

1. Mladina je bila vedno aktivna — mislim, da se ni nič spremenilo; aktivnost pa je seveda odvisna od motivacije. Če obstajajo stiki med mladimi in odraslimi, je mladina vsekakor pripravljena za delo.
2. ———
3. Poskušam na pevskem področju mladino privabiti k sodelovanju.
4. V okviru društva skušam na vasi pridobivati mladino za sodelovanje.
5. Ni plačana dejavnost.

Prof.
Franc
David:

1. Vsak čas ima svoja težišča in tudi svoje dejavnosti. Vnetost je bila večja, pa tudi vabil je bilo manj, ki so odtegovale mladino in jo zavajale. Danes pa je veliko naših bivših dijakov že integriranih v dejavnost. Zato je težje primerjati.
2. Vrednostna skala se je bistveno spremenila, kakor se je spremenila naša družba. S padanjem višjih ciljev pada tudi pripravljenost za kulturno dejavnost. Morda bi tu politično udejstvovanje malo izvezel.
3. Nič.
4. Nič.
5. ———

Mladinsko delo v krizi?

Pet vprašanj našim profesorjem

- 1 Se vam zdi, da je bila mladina na naši gimnaziji svoj čas glede izvenšolskih dejavnosti bolj aktivna kot danes?
- 2 Kaj so za to po vašem mnenju vzroki?
- 3 Kaj osebno prispevate k temu, da bi mladino motivirali za kakšno dejavnost?
- 4 Kaj konkretno delate z, oziroma za mladino poleg šolske obveznosti?
- 5 Je to plačana dejavnost ali to delate iz idealizma?

Mag.
Zalka
Kuchling:

1. Če se spominjam na svoja dijaška leta, ni bilo veliko drugače kot danes.
2. Šola enostavno dosti zahteva od šolarjev in je zato manj interesa. Če je mladina izmučena, gleda televizijo.
3. Skušam mladino pridobiti za delo na kulturni in politični ravni.
4. Za mladino specialno ne — na splošno pa delam v okviru prosvetnega društva v Velikovcu in pri Mladi EL.
5. Ni plačana dejavnost; v zadoščenje mi je, če vidim, da nekaj živega raste in nekaj nastaja.

Prof.
Hema
Cesnovar:

1. Ne.
2. ———
3. Osebno spodbujam mladino verbalno, če vem, da imajo učenci sposobnosti, dovolj energije in veselja.
4. Čas mi poleg družine na žalost tega ne dopušča.
5. ———

Mag.
Ingrid
Rassinger:

1. Mislim, da je kar dosti izvenšolskih dejavnosti, ker je skoraj vsak učenec član kakega društva in se tako ukvarja bodisi s športom, z glasbo, z igranjem itd.
2. ———
3. Na žalost nič posebnega.
4. Brkljanje.
5. Ni plačano.

Mag.
Jože
Andolšek:

1. To, kar so dijaki in njihove družine prispevale k lažjemu trpljenju v Sloveniji in na Hrvaškem — v tem spoznam, da je mladina zelo aktivna.
2. Del mladine sodeluje pri krajevnih društvih.
3. Svoj čas je bilo v domovih več dijakov. To je omogočilo še večjo narodnopolitično aktivnost izven šole.
4. Kot duhovnik in učitelj sem tudi izven šole povezan z dijaki in njihovimi družinami. Z mladino rad grem v Rim, SOS-Kinderdorf, dom za prizadete in podobno.
5. ———

Prof.
Jože
Wakounig:

1. Je odvisno, kaj imamo za „izvenšolsko dejavnost“. Pogrešam pri nekaterih več zavzetosti za sodelovanje, nekateri pa so že preobremenjeni (kultura, šport, siceršnja mladinska dejavnost). Nekateri so na žalost pravi troti.
2. To je splošen pojav. Morda smo vsi vsega prenašičeni, kljub hudi in vse hujski duhovni lakoti.
3. To, prosim, naj presodi mladina sama. Od časa do časa pa vsaj skušam opozoriti na kake pomanjkljivosti. A samo to je seveda premalo, ker izhaja iz negativnega.
4. O tem nimam veliko povedati. Seveda pa se moja obveznost za slovensko skupnost ne konča s plačano šolsko dejavnostjo oziroma obveznostjo.
5. Sem že odgovoril pod točko 4.

Mag.
Roman
Vouk:

1. Ne; dijaki se udeležujejo v kulturnih društvih, glasbeni šoli, nogometu itd. V prvih letih SAK-a se je posvečala velika pozornost temu nogo-

metnemu klubu, danes pa je samoumevnost. Idealnega stanja, da bi vsi sodelovali, pa seveda ni možno doseči.

2. Brez odgovora.
3. Brez odgovora.
4. Brez odgovora.
5. Brez odgovora.

Mag.
Štefan
Pinter:

1. Kar zadeva organizirano dejavnost v mladinskih ali dijaških zvezah, najbrž res. Ne bom pa trdil, da današnja mladina ni dejavna, saj je aktivna pri krajevnih društvih, na vseh področjih. Tudi ne bi rekel, da je bila mladina svojčas politično bolj razgledana kakor danes, s čimer se skuša ponašati generacija, ki je že zdravnej zrasla iz mladostniške dobe. Za tako stiliziranje samega sebe nisem nič kaj navdušen.
2. Danes ima mladina več individualnih oblik samouresničevanja, več se dogaja v neformalnih skupinah.
3. Najučinkovitejša oblika je zgledegovorenje, prigovarjanje ali celo pihanje na vest je bob ob steno. Sam sem v zadnjih mesecih veliko ur, večerov in celih dnevov prebil na vajah za „Mrtvo oznanilo“. Doživel sem sam pri sebi, da moraš v trenutkih utrujenosti vztrajati in prispevati svoje za dosego določenega skupnega cilja. Uspeh odtehta poprejšnje napore.
4. Mislim, da si mladina ne želi paternalizma starejših, temveč si moramo vsi želeči, da bi ustvarjala iz sebe, v svoje zadovoljstvo. Mislim, da je npr. Kontaktna leča tak projekt, ki ga postavljajo na noge mladostniki sami; razvijajo svoje misli in načrte, in prav to je fantastično.
5. Če se že moram ukvarjati s finančnimi vprašanji, potem gre za iskanje sredstev za našo kulturno dejavnost ali za preživetje občinskega lista (ne za lastni žep). Zato me ob tem vprašanju kar „pogreje“, ker se nehoti spomnim nekaterih gospodov, ki so nedavno tega sklepali, koliko bodo dodelili „svojim“ organizacijam, koliko „drugim“, kateri časopis je vreden preživetja, kateri naj pogine.

„Sramežljivo moram priznati, da sem si vzel premalo časa za KDZ“

Majda Krivograd

Mladi NT: Sami ste bili v gimnazijskih letih aktivni pri KDZ in ste tudi igrali lutke. Kdo vas je motiviral za to dejavnost?

Mag. Marjan Pipp: KDZ je bila v mojih gimnazijskih letih, ne bi rekel ravno na višku, vendar pa dosti atraktivna za vsakega slovenskega mladince, da je pristopil in se vključil v delo. KDZ je takrat razvijala še vrsto dejavnosti, od lutkovne in odrske skupine preko nogometnih in košarkarskih turnirjev, pa tja do političnih akcij, skratka nudila je za vsakega kaj. Iz vidikov mladince so takrat bili gotovo bolj „zanimivi časi“. V KDZ sem se vključil leta 1976, torej ravno takrat, ko je debata o zakonu o narodnih skupnostih dosegla svoj višek. Politika koroških Slovencev je bila takrat zaradi razmer bolj akcijska in demonstrativna. Organizirali smo vrsto demonstracij, po naših občinah smo postavljali dvojezične krajevne napise in bojevali smo se za priznanje slovenščine kot uradnega jezika, npr. s kolodvorsko akcijo. Razmere, kakršne so bile, so seveda tudi mladincu nudile vrsto možnosti za politično udejstvovanje. K delu pa me je motivirala moja volja, da v danih razmerah spremenim kaj na boljše.

Mladi NT: Se vam zdi, da je mladina danes manj angažirana? V čem so po vašem za to vzroki?

Mag. Marjan Pipp: Upadanje zavzetosti mladincev za politično delo sem opazil in doživel že v mojih študijskih letih na Dunaju. Zavzetost upada, če so politične razprave samo še akademskega, teoretičnega značaja in se omejujejo na opazovanje drugega, kaj je storil dobro, kaj slabo. Takšne razprave sem v dunajskem študentskem

Mladinsko delo je v krizi. Angažiranost mladih upada, sploh še, ko gre za politično dejavnost.

Kaj je vzrok za to in kakšno nalogo pri motiviranju mladih imajo vzgojitelji, profesorji in osrednje organizacije, o tem se je pogovarjala Majda Krivograd z osrednjim tajnikom NSKS mag. Marjanom Pippom.

Mag. Marjan Pipp

klubu doživljal teden za tednom. Privedle so do tega, da se približno dve leti nikjer več nisem udeleževal. Šele leta 1983 me je Karel Smolle z ustanovitvijo manjšinskega centra na Dunaju spet pritegnil k delu. Pritegnil me je k delu in ne k filozofiranju in dejansko sem imel vsak dan, ko sem šel iz pisarne domov, občutek, da sem spet spravljen pod streho ene vile sena. Po treh letih je bil spravljen pod streho tudi manjšinski mandat v avstrijskem parlamentu. Kar hočem povedati, je, da samo konkretno delo in uspeh, pa naj bo še tako majhen, daje človeku veselje do dela, zlasti do političnega dela.

Mladi NT: Kakšno nalogo imajo pri tem profesorji na eni strani, na drugi strani pa osrednje organizacije?

Mag. Marjan Pipp: Vsi skupaj se moramo zavedati, da bo slovenska narodna skupnost preživela samo, če bo pri mladini uspelo ohraniti zdravo, pa vendar trdno narodno zavest. Slovenska gimnazija in vsi družbeni dejavniki v naši narodni skupnosti, še posebej pa osrednje organizacije imajo pri tem veliko nalogo in tudi odgovornost. Našo mladino moramo vzgajati v zavedne, poštene Slovence, ki so ponosni na svoje pokolenje. Zato pa se je treba z mladino ukvarjati, še posebej pa z njo delati, jo opogumljati k delu in k uresničevanju lastnih predstav. In tu je pač treba pogledati tudi čez lastni željnik in upoštevati, da ima mladina druge predstave, druge cilje in druge prioritete kot starejša generacija.

Mladi NT: Kaj ste Vi kot tajnik NSKS naredili konkretnega za mladino?

Mag. Marjan Pipp: Ne gre mi

toliko za vprašanje, kaj je kdo naredil za mladino, temveč veliko bolj za vprašanje, koliko je kdo delal z mladino. In tu moram sramežljivo priznati, da sem si vzel premalo časa za KDZ. Za to nimam nobenega opravičila in za takšno zamudo nobeno opravičilo niti ne more veljati. V tolažbo bi povedal, da ne veljam za starešino v naši organizaciji, temveč se še vedno imam za mladince, in tako v delu, ki ga opravljam, lahko vidite tudi mladinsko delo oziroma delo mladine. Vsekakor pa jemljem zastavljeno vprašanje kot resno opozorilo, da moram tudi svoje prioritete spremeniti.

Mladi NT: Zakaj KDZ še danes nima klubskih prostorov, ki so osnova za vsako delovanje?

Mag. Marjan Pipp: Ne strinjam se z oceno, da so klubski prostori življenjska substanca mladinske organizacije, konkretno KDZ. Če pogledam nazaj, je bila dijaška zveza najbolj aktivna in delavna prav v časih, ko ni imela klubskih prostorov, temveč je razvijala svoje dejavnosti v dijaških domovih. Zavedam se, da mladina noče biti stalno pod nadzorstvom svojih vzgojiteljev in da potrebuje tudi svoj nenadzorovan prostor in nenadzorovano in prosto dejavnost. Danes mora KDZ spet najti svojo osnovo in pričeti svoje delovanje tako rekoč pri točki nič. Zdi se mi, da bi to lažje uspelo, če bi se KDZ začela na novo formirati spet v dijaških domovih. Če pa želi KDZ imeti svoje klubske prostore, se bo morala zanje potruditi. To je lahko vaša prva konkretna naloga, ko si mladinci prinesete prvi kupček sena pod streho.

Mladi NT: Hvala za pogovor.

Fabian Gasser

zmagovalec spisnega natečaja

Fabian Gasser, 9 let, Bilčovs:

Moje najlepše zimsko doživetje

Ko sem se v nedeljo zjutraj zbudil, sem najprej pogledal skozi okno. Bil sem še zelo zaspan. Ko sem pa zagledal, da je sonce še zdavnaj vzšlo, sem naenkrat bil čisto buden. Spomnil sem se, da smo se danes hoteli iti sankat. Če bi bilo vsaj malo več snega, bi se sicer raje šel smučat, ampak pri tem lepem vremenu bo tudi sankanje gotovo zelo lušno.

Peljali smo se k babici. Tam je grič, na katerem se je najbolje sankati. Sestrica in jaz sva s težavo vlekla sani. Čeprav je bilo naporno, sva s sestrico bila dobre volje, ker sva vedela, da bo onstran griča šlo hitreje navzdol. Končno sva bila na vrhu griča in sva sedla na sanke. Vse je bilo belo. Samo na nekaterih krajih se je videla trava. Hitro sva se peljala po griču dol. Veter nama je pihal v obraz. To je bil zelo lep občutek. Po ravnem delu je prišel strmi del. Naenkrat nisva več mogla voditi sani in prevrnila sva se. Sestrica in jaz sva se prekucljala po griču dol. K sreči se nama ni nič zgodilo. Ko sva spet vstala, je sestrica kazala s prstom name in se je smejala. Videl sem, da sva oba bila od zgoraj do spodaj čisto črna. Celo najina nosa sta bila črna. Peljala sva se namreč po travi, ki so jo dan poprej sežigali. Ko sva prišla domov, sva pripovedovala mami o tem, kaj se nama je zgodilo. Ko se je ravno hotela začeti kregati, je stopila v kuhinjo babica. Vprašala je, ali sva se sankala ali se igrala za dimnikarja. Tedaj se je tudi mamica zasmejala.

Ingo Muri, 7 let, Žihpolje:

Danes, 6. februarja, je šel naš razred v četrti uri z gospo učiteljico Reziko Iskro na sprehod v gozd. Bil je sončen dan in nebo je bilo modro. Na jugu so se lepo videle Karavanke.

Šli smo, da bi videli sledi različnih živali. Preden smo prišli v gozd, smo se kepali. Moj sošolec Štefan in jaz sva skupaj metala kepe na soščolce. Oni so se kepali med seboj in seveda kepe metali tudi na naju.

Ko smo prišli do gozda, nas je učiteljica opomnila, naj postanemo bolj mirni. Ubogali smo in se zadržali čisto tiho. To se je splačalo. Kmalu sem videl dve sinički. Plezali sta po deblu in skakali po vejah kot artista. To mi je bilo zelo všeč. Dan poprej so v naši šoli namreč bili klovnovi in

V zadnji številki Mladega NT smo razpisali natečaj za najboljši spis na temo "Moje najlepše zimsko doživetje". Prav razveseljiva je bila velika udeležba mladih in spisi so bili duhoviti.

Strokovna žirija učiteljev, katero so sestavljali mag. Janko Urank, Janko Woschitz, Tomo Millonig in Sabina Koren, pri izbiri najboljšega spisa ni imela enostavnega dela. Pri izbiri so bili merodajni sledeči kriteriji: vsebina, zgradba spisa in stil. Po dolgem razmišljanju je žirija porazdelila nagrade takole:

1. **FABIAN GASSER** (dobi par Elanovih smuči, katere je podarila tovarna Elan na Brnci)
2. **OTROCI 4. RAZREDA LŠ v SELAH** (dobijo stavčni valj Rezike Iskre) **INGO MURI**, Žihpolje (dobi stavčni valj Rezike Iskre) **MARJAN ADLABNIG**, Kotmara vas (dobi stavčni valj Rezike Iskre)
3. **ALEKSANDER MANN**, Koviče (dobi kvartet „letni časi“ Rezike Iskre)

Nadalje dobijo po eno knjigo, katere sta podarili Mohorjeva knjigarna in knjigarna Drava: **Marko Prušnik, Tatjana Adlaßnig, Aislinn Rupic, Simona Hartmann, Simon Ošlak, Sandra Luneshnik, Janja Kolter, Sandra Ebner, Breda Zablatnik, Mirja Leutschacher, Miha Lovec, Manuela Miksche, Valentina Ivančič in Nicole Adlaßnig.**

Žal tokrat ne moremo objaviti vseh spisov, nekatere pa bomo objavili še v prihodnji številki Mladega NT.

artisti, ki so nam otrokom pokazali razne umetnosti.

Vrnili smo se po isti poti v šolo, a poprej smo se spet kepali.

Bilo je zelo lušno in zaradi tega je bilo to moje najlepše zimsko doživetje.

Aleksander Mann, 9 let, Koviče:

Velika medvedska zapadnica

Nekoč sem se z mojimi strici in z mojo mamo šel smučat na Verditz. Šli smo kar skozi gozd in po strminah. Moji strici so velikokrat padli. Vedno sem vzel boljše pot. Ker nisem profi na smučeh, sem se večkrat zapeljal v globok sneg in včasih tudi v kakšno drevo. Naenkrat je spet šlo navzdol. Vsi smo obstali, Mihi je šel naprej in je izginil za hribom. Sekundico pozneje je kričal: "Aaaa, na pomoč!" Vsi smo se smejali. Toda ravno tako se je zgodilo tudi Kristijanu in Zdravku. Nato se je odpeljala mama; od nje nisem nič slišal. Ko sem bil jaz na vrsti so vsi

vpili: "Pozor, tukaj je medvedska zapadnica!" Vzel sem drugo pot in se peljal okrog zapadnice. Videl sem mamo in strice ležati v snegu. Hočem vam povedati, kako je izgledala ta nevarnost: bil je približno dva metra globok jarek z majhnim potočkom, katerega smo videli šele v zadnjem trenutku. Hvala Bogu, da se nikomur ni več zgodilo. Nato smo se vsi odpeljali zadovoljni in srečni do cilja. Bilo je razburljivo doživetje.

Sonja Jug, Daniel Malle, Claudia Ogris, Milena Olip, Marko Oraže, Jana Roblek (Učenci 4. razreda LŠ v Selah)

Nekega dne nam je ravnatelj rekel, da bomo imeli smučarski dan. Po hišah smo zbirali denar za nagrade. Gospod ravnatelj je za ta denar nakupil lepe pokale in kolajne. Težko smo že čakali na ta dan. Končno je prišel.

Najprej smo se zbrali v šoli. Dobili smo štartne številke. V avli pa smo občudovali prekrasne pokale in kolajne. Potem smo šli na progo.

Medtem ko smo še nekoliko vadili, je gospod ravnatelj postavil vratca. Potem ko so vsi natančno preštudirali tek, se je tekma začela.

Najprej so vozili naši najmlajši. Zmagal je mali Matjaž Kelih. Pri mlajših dekletih je zmagala Melanie Dovjak, pri starejših pa Milena Olip. Pri fantih pa sta zmagala Marko Roblek in Marko Oraže.

Po končanem drugem teku smo se vrnili v šolo. Tam smo dobili dober čaj, ki so nam ga skuhale nekatere mamice. Medtem ko smo mi pili čaj, so učitelji in nekateri pomagači izračunali skupen čas in napisali priznanja. Težko smo že čakali na razdelitev nagrad. Končno smo jih le dobili.

Vsi srečni - nekateri malo manj - smo se vračali na svoje domove.

Marjan Adlaßnig, 10 let, Kotmara vas:

Bil je lep sobotni popoldan. Tatjana, Nicole in jaz smo se zmenili, da naredimo velikega snežaka. V nedeljo smo namreč pričakovali obisk. Iz snega smo naredili majhno kepo. Nato smo naredili še manjšo, nazadnje pa še manjšo. Ta nam je padla na tla in se je zdrobila. Drugo smo morali pritrditi z desko na spodnjo kepo. Tatjana, Nicole in jaz smo dali sneg pod kepo. Ko smo dali desko proč, se je snežak skoraj zvrnil. Ampak jaz sem ga hitro prijel. Potem sem poklical mamico, da nam je pomagala podpreti snežaka. Nato smo dali deske proč. Snežak pa še ni imel obraza. Nicole je prinesla premog, Tatjana koruzni storž in dva kostonja. Jaz pa sem prinesel lonec. Premog smo potrebovali za gumbe in usta. Namesto klobuka smo mu na glavo posadili lonec. Roke so bile iz brezovih palic. Moj oče je rekel, da je sneženi mož zelo velik in da gleda skozi okno v kuhinjo. Vsi smo bili zelo zadovoljni z našim snežakom. Z velikimi očmi ga je tudi moja sestra Sonja gledala skozi okno. Najbolj presenečen pa je bil oče, ko je v nedeljo zjutraj hitel v hlev in stal pred sneženim možem. Ustrašil se ga je in rekel: "Kdo je tam?" Potem je šele videl, da je to snežak. Popoldan je prišel obisk in oče je pripovedoval, kaj se je zgodilo zjutraj. Vsi smo se smejali. Potem so našega snežaka in nas tri otroke poslikali. Tako bomo imeli lep spomin!

GOST V NAŠEM TEDNIKU

Žarko Petan se je rodil pred 63 leti v Ljubljani. V tridesetih letih je njegovo družino zaneslo v Zagreb, kjer je bil Žarkov oče uspešen kavarnar in zelo premožen mož, kasneje, leta 1941, so se ustalili v Mariboru, kjer so kupili znamenito kavarno Astoria.

A kmalu so Nemci Petanove izselili in v dravsko prestolnico so se vrnili šele po koncu vojne. Žarkov oče je dobil kavarno nazaj, a le za leto dni. Komunistična oblast jo je nacionalizirala ter ga proglašila za kapitalista in sovražnika naroda. Petanovi družini se je podrl ves svet in Žarko je začel študirati ekonomijo. Po diplomii, zaradi družinske zaznamovanosti, nikjer ni mogel dobiti ustrežne službe. Vpisal se je na igralsko akademijo v Ljubljani in diplomiral leta 1957.

Od takrat naprej je njegova življenjska pot zapisana umetnosti. Svojo prvo predstavo je režiral leta 1955 v poklicnem gledališču v Kranju, nato se je kot režiser zaposlil v Drami slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani in zadnjih dvajset let je režiser v Mestnem gledališču ljubljanskem. Zgodaj je za časopise začel pisati humoreske in aforizme, po katerih je najbolj znan. Veliko je režiral v tujini, mdr. tudi v Celovcu. Napisal je 44 knjig, ki so bile prevedene v 24 svetovnih jezikov. Veliko izdaja tudi v Avstriji, njegova založba je Styria v Grazu, ki mu je doslej izdala pet knjig, v mesecu marcu pa bodo na ORF prikazali film po njegovem scenariju z naslovom Kavarna Astoria.

ŽARKO PETAN

„Tujstvo si
ustvarjaš
sam“

Naš tokratni sogovornik je znani slovenski režiser, humorist, pisatelj, aforist in literat Žarko Petan.

Z Žarkom Petanom se je pogovarjal Tadej Bratok

Gospod Petan, ker ste bili kot sin „kapitalista“ zaznamovani, ste se zatekli v umetnost?

Delovanje represivne boljše-vistične mašinerije v umetnosti ni bilo tako močno, pa kljub temu sem bil kot zaznamovanec odrinjen od vseh ključnih položajev v kulturi. Kot režiserju so mi pustili delati, tudi v časopisih sem lahko objavljaj, a le aforizme in humoreske, skratka manj pomembne zvrsti. Tako sem večno živel na preži. V naši družbi je bil uveljavljen sistem Daj-Dam, a jaz, ki nisem bil na nobenem položaju, se tudi nikomur nisem mogel „revanširati“.

Tako so bila vsa pomembnejša gostovanja oddana drugim režiserjem, na slovenski televiziji sem bil prepovedan domala štirideset let . . .

Je šlo v komunističnem režimu za nekakšno rdečo varianto berufsverbot?

Ne, sploh ne. Kaj takega pri nas ni bilo. Pač pa so uredniki ali direktorji gledališč presneto dobro vedeli, kaj smejo in kaj ne. Na svoje položaje niso bili imenovani po poklicnih sposobnostih, temveč po stopnji poslušnosti režimu.

Denimo, da bi na TV predvajali kakšno delo Žarka Petana, ali da bi on tam režiral, bi pristojni urednik hitro čutil posledice ali bi odrčal s svojega stolčka. Vse je bilo zelo perfidno.

Na naših tleh se je socializem idealno spečal z balkansko mentaliteto in vse je bilo prepleteno z zvezami, medsebojnim naganjem, šikanami, majhnimi na-

gajanji. Ta balkanska mentaliteta tudi dandaneš na Slovenskem ni čisto mimo. Žal.

Vaš junak v humoreskah, ki jih objavljate v Delu, je gospod Kožca. Kako on, oziroma Vi doživljate prehod iz starega v novi, demokratični sistem?

Ta prehod je nedvomno zelo pozitiven. Že zato, ker dovoljuje zamenjavo vladajočih garnitur. A vso bogastvo demokracije bomo bržkone doživeli šele čez leta. Mene kot moralista je silno prizadel pojav konvertitstva, spreobrnjenstva. Tisti, ko so bili včeraj hudo rdeči, so začeli služiti novemu gospodarju in obrnili so plašč po vetru.

Edini pokončni ljudje so bili in ostali katoliki, kolegi, zbrani okrog revije 2000. Ti so imeli v preteklosti enako barvo kot danes, dasiravno so za svoje prepričanje v rdečem režimu zelo trpeli. Težko poslušam človeka, ki je 45 let, če je mlajši, 20 let, govoril eno, sedaj govori čisto nasprotno.

Slovenija je postala samostojna, a majhna država, sredi velikih evropskih narodov. Se ne bojite, da bi spet prišlo do poskusov potujčevanja, germanizacije, romanizacije? Nemčija se je pri naši osamosvojitvi najbolj angažirala . . .

Tega ne razumem tako in se ne bojim. Pri osamosvojitvi Slovenije so s to demagogijo o potujčevanju največ opletali Srbi, jasno, zakaj. Tudi kakega načrta za potujčevanje ne vidim. Bolj se bojim nečesa drugega. Ekonomska prevlada večine nad

Foto: Tadej Bratok

manjšino je v Evropi nevarna. Lahko vam dam za primer slovensko Primorsko za časa italijanskega fašizma.

Ko je bila raznarodovalna Mussolinijeva politika na vrhuncu, so bili Slovenci najbolj zavedni. In so obstali. Zaradi kljubovanja.

Kasneje so mnoge od njih ekonomske razmere potisnile v asimilacijo.

In kaj bi v tem pogledu svetovali koroškim Slovincem?

Morali bi biti maksimalno ponosni in samozavestni, da so Slovenci, ne da bi iz tega delali mit. Preseči bi morali politično bipolarnost, saj gre za obstoj naroda in šele kasneje za obstoj socialistov, krščanskih demokratov, komunistov . . .

Za narod gre! Obstajajo različna ideološka prepričanja, na Koroškem sta dva slovenska časopisa, kar je vse lepo in prav. A ko gre za vitalna vprašanja naroda, bi morali biti kot en sam mož, neizprosni in jekleni. Narodova samozavest je bistvena.

Naj povem primer, ko sem režiral v celovškem gledališču. Moj tamkajšnji kolega je bil intendant Herbert Wochintz, ki je trdil, da je Slovenec, a ni znal slovensko. Edina oseba, s katero sem v celovškem teatru govoril slovensko, je bila gledališka frizerka.

Govorila sva po naše, a le, ko sva bila sama. Brž ko se je približal neslovenec, je začela nemško.

Biti tujec v svoji domovini ni dobro. Tujstvo si ustvarjaš sam.

Nenavadni literarni svet letošnjega Prešernovega nagrajenca Marjana Tomšiča

SVETLOBA V RAZPOKI ŽIVLJENJA

V zboru slovenskih književnikov se v zadnjem času zelo aktivno oglašuje leta 1939 v Račah pri Mariboru rojeni Marjan Tomšič. Njegova prozna knjiga Šavrinke (Kmečki glas, Ljubljana 1986) je presenetila in nagovorila širšo javnost in velja po mnenju kritike za žlahtno delo „magičnega realizma“.

Piše Lev Detela

Čeprav je ogródje omenjenega „romana“, ki je spretno sestavljen iz niza zgodb o ljudeh v Istri, „konvencionalno“, se za tem okvirom skriva in odpira pogled na zastrto, zamolčano ali pozabljeno življenje nekega sindroma iz razpok in zamračitev, slutenj in prividov, še bolj pa iz kar mišičnega upanja v moč svetlobe in ljubezni, ki ureja in spaja vse heterogene stvari svetá v Simbol (literature), ki istočasno priča o Smislu (življenja).

Literatura in življenje sta duhovni sok, ki kroži skozi vse dele Tomšičevih Šavrink, tega pretresljivega pričevanja o pozabljeni stiski Istre in njenih preprostih (slovenskih in drugih) ljudi. Te poseblja vrsta plastičnih figur, najbolj pa glavna protagonistka Katina.

To magično bitje je razpoznavni znak dejanja in nehanja, ki lahko iz kamna rodi tisto mladiko, skozi katero s pomočjo osmognih principov tečejo skrivnostni procesi. Ti se sicer dogajajo skorajda nevidno čisto pri koreninah, a, ko dozori v poletje, rastejo visoko v nebó. Za vsemi „istrskimi štorijami“, ki jih žilava, skrivnostna in vitalna slovenska Mati Korajža Katina spenja v Sistemu s pomočjo Tomšičeve poetične, oziroma „ornamentalne“ govorice, se razprostira meta-fizična analiza usodnosti bivanja, ki se mi pri romanu

Šavrinke zdi pomembnejša od zgodb(e), ki je (so) pravzaprav le ogródje za tisto, kar ta literatura dejansko odpre: s pomočjo zgodb (štorij) namreč tke mrežo videnj in uvidov o tistem, kar živi za dogodki in zgodbami kot brezbrežna veriga stanj, občutij, spoznanj, iz katerih je sestavljen podzemski tok bivanja, ki kroji usodo Istre od pamtiveka do pamtiveka.

Toda podoba je, da je plastična, barvita v odličnem istrskem narečnem žargonu predstavljena Tomšičeva Istra v resnici le šifra, oziroma sinonim za veliki blodnjak svetá, ki je nesrečna in istočasno čudovita ledena gora sredi viharnega morja, katere glavnih skrivnosti globoko pod gladino ne bomo skorajda nikoli mogli spoznati, razen takrat, kot v Šavrinkah, ko na strani 308 Katina končno pride domov, da se lahko „vrata s treskom odpró“ in jo more „obliti svetloba“.

Če je Istra Tomšičevih Šavrink skrivnostni arhetip svetá in bivanja, potem njegove zgodbe Kažuni (Kmečki glas, Ljubljana 1990) še enkrat potrjujejo to ugotovitev. Istočasno, ko so pričevanje o duhu Istre in njenih hišnih nebeških varuhih in strahovih, pa so tudi, kot Šavrinke in še nekatere Tomšičeve štorije, odblesk nadaljevanja velikega Cankarjevega humanitarnega literarnega vizionarstva.

In čeprav je Štajerec Tomšič, ki se je sredi življenjskih represij moral zateči v Istro, da je odkril osnovni idiom samega sebe in slovenstva sredi ogroženosti svetá, morda svoj poglavitni doprinos k sodobni slovenski literaturi dal prav v svojih subverzivnih istrskih tekstih (h katerim moramo na obrobju prišteti tudi izdajo istrskih „ljudskih“ štorij Noč je moja, Dan je tvoj — Kmečki glas, Ljubljana 1989 — zgodbe Olive in sol — Lipa, Koper, 1983 — ter

pravkar izdano „čarovniško“ knjigo Oštrigeca — Mladika, Ljubljana, 1991), je izrazit in značilen tudi v svojih „normalnih“ leposlovnih prozih o centralno-slovenski represivni komunistični polpreteklosti Ti pa kar greš (založba Borec, Ljubljana 1987) ali štajerski vojni anomaliji Kafra (Kmečki glas, Ljubljana 1988).

Avtorjev „paranormalni“ zorni kot končno izpričuje vrsta fantastično-imaginarnih ali satiričnih „drobnarij“, ki v resnico niso posebno drobne: satire Krog v krogu (Državna založba Sloveni-

je, Ljubljana, 1968), znanstvena fantastika Onstran (Lipa, Koper, 1980) in drugo. Razpon med „normalnim“ in „para-normalnim“ v literaturi Marjana Tomšiča razkrije za književnost inovativno in ustvarjalno parataktično razpoko, iz katere vre živi studenec življenja.

Tomšičeve zgodbe o tem življenju in njegovih ubogih ljudeh so avtentičen odsev hrepenenja po ljubezni, ki je nabito v stvareh svetá kot upanje, da iz teme, krute razpoke nikoli ne eksplodira atomski ogenj pogube in smrti.

So gewinnen Sie:

POROTHERM
10
HÄUSER
GEWINNSPIEL
WIENERBERGER

V PREMISLEK

*Režim,
v katerem se
lahko režim,
ni slab režim.*

Tomaž Štefe

3 Kupone za srečolov dobite pri Vaših slovenskih zadrugah

Zadruga pa Vam seveda tudi nudijo vrsto drugih proizvodov za gradnjo Vaše hiše, gospodarskega poslopja itd. Nadalje pa imate tudi pestro izbiro za kmetijske potrebščine kot npr. živila, gnojila itd.

Pridite, mogoče boste Vi zmagovalci hiše, zgrajene iz opeke „WIENERBERGER“!

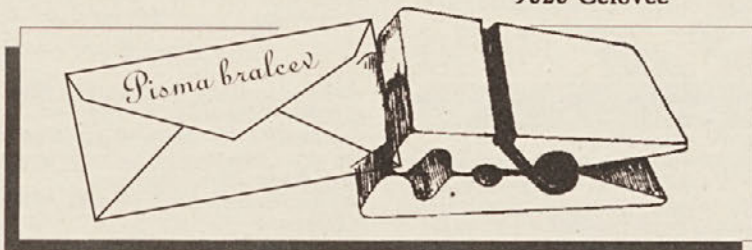
O pastoralnem slovenskem pozdravu, o Slovencih v Celovcu pa še o Koroških kulturnih dnevih (NT 52/1991 in 1/1992)

Pravzaprav sem pričakoval, da se bo že kdo oglasil in pomaknil nekatere reči v pravo smer oz. jih osvetlil še s kakega drugega gledišča. Navzlic zamudi se vračam k zadnji lanski in prvi letošnji številki NT, ker menim, da gre za vsebine, ki se bodo še naprej pojavljale v naših zamejskih občinah.

1. Za nedeljo, 22. decembra, sta oba kulturnopolitična tednika navedela televizijsko oddajo z naslovom „Bueh vas prime“. Naslov je posrečeno izbran: navezuje na slovensko dobrodošlico koroškega vojvode Bernharda štajerskega vitezu Ulrihu spomladi 1227 na Vratih pri Beljaku, jezikovno pa ni povsem pravilen. Ponavlja namreč isto pisno napako izpred 750 let in je podobna šolarčkovu, ki po sluhu zapiše kar „sabo“ ali „seboj“ namesto „s sabo“ ali „s seboj“. Če ne gre zgolj za natančno prečkovanj navedek iz znane Ulrihove pesnitve, se ta dobrodošlica v živem narečju lahko glasi in zapiše le tako: „Bueh vas (vaju, te) sprime“ (torej želelnik oz. velelnik od glagola „sprijeti, sprijem“, kjer je s- pač obrušena pripona vz-). Kdor to hoče preveriti, naj stopi iz središča Celovca na južni rob oz. malo na Gure - ali pa pogleda v Pleteršnikov slovar (lahko tudi v Slovar slovenskega knjižnega jezika, samo da je tam beseda za knjižno rabo zaznamovana s kvalifikatorjem).

2. Prizadevanje za poimenovanja celovških cest, ulic, trgov itd. tudi po Slovencih je načelno nesporno legitimno in pravilno. Publicistična prezentacija te zadeve (v NT 1, 1992/3 izpod peresa predsednika KKZ) pa se mi ne zdi povsem v redu: Pisec omenja Janežičev trg in Tischlerjev park (ter najnovejšo Hornböckovo ulico) z omalovažujočo pripombo, češ da imajo omenjeni trije naslovi vsak le po eno hišno številko. Že res, toda vsaj do prvih dveh lokacij stopa skoraj vsak dan po več ljudi in jim večinoma ni vseeno, ali je kraj poimenovan po prof. Janežiču ali pa po kakem - Steinacherju. Menda prvič v novejšem času se je mesto Celovec zavestno odločilo za tri Slovence. Tudi se ni mogoče strinjati s piščevo formulacijo „Torej imamo zdaj kar tri naslove v Celovcu, ki nosijo imena znanih Slovencev“. Kako tri? Mar naj zdaj že kar sami gremo za (nekatero) Nemce duše krast? „Josef Stefan - Ein Slowene begründet die welt-

... pisma bralcev ...

P.n.
Naš tednik
10. Oktoberstr. 25/III
9020 Celovec

berühmte Schule der Physik,“ piše dunajska DIE PRESSE za lanski koroški oktober. Rodil se je v Šentpetru pri Celovcu, doraščal pa v središču mesta. Kaj pa prof. Matija Achazel iz Gorinčič pri Št. Jakobu v Rožu, slikar Marko Pernhart iz Medgorij, šmartinski župan Ure, rojen 1850 v Otočah, funkcionar slovenske Hranilnice in Posojilnice v Celovcu? Po vseh teh in še po kom izmed koroških Slovencev so v Celovcu poimenovane ulice in ceste, po Jožetu Stefanu npr. že od leta 1905.

3. Če listamo še naprej do strani 8/9 iste številke NT, se znajdemo v okajeni Jurčičevi krčmi, kjer pravkar posekujejo Koroške kulturne dneve. Obsežnejše se v njihov predpustni špetir tu ne kaže spuščati, že zato ne, ker „pismo bralca“ tega ne prenese. „Premlevanje“ - pravijo nekateri. Jaz pa menim, da mimo znanstvenih raziskovanj, iskanj novih detajlov in virov, ki omogočajo in narekujejo temeljitejšo osvetlitve in ocene zgodovinskih dogodkov, tudi za nas ni poti. Primer s čisto drugega področja: Freisinške (Brižinske) spomenike „premlavamo“ v Evropi že skoraj 200 let, pa so še vedno nekatera bistvena vprašanja odprta (samo v Celovcu nekateri že davno „vedo“, da so nastali nekeleto Koroškem, bili zapisani tedaj in tedaj tako rekoč v Mežnarjevi bajti pri Mariji na Otoku). Za dogodke aprila 1942 na Koroškem, ki so na mah prizadeli več sto družin, pravzaprav iščemo še ustrezno poimenovanje, da bi zaobjelo vse tiste kršitve temeljnih človekovih pravic (s tem smo tudi pri drugem, komplementarnem delu decembrskih Kulturnih dnevov). V zvezi s to vsakoletno prireditvijo pa bo treba odpraviti oz. razčistiti nekatere nesporazume (tudi glede samega naziva) v ožjih in širših krogih. Nedvomno prireditve ne more imeti danes skoraj iste funkcionalnosti kakor v okoliščinah pred 20 leti, ko je - po udeležbi sodeč - že nekako tekmovala z jesenskim pliberškim jarmakom. Za ustrezno prireditve pa je udeležba (ok. 30, če odštejemo še kakšnega „nažrtega“) takšna, da bi bili z njo organizatorji podobnih prireditev na avstrijskih

univerzah oz. inštitutih, kamor hodijo predavat z vsega sveta, marsikdaj še kako zadovoljni. Bistvenega pomena v naši zamejski perspektivi pa je, da bi imeli dosti strokovno izobraženih sodelavcev množičnih občil, ki bi bili sposobni - brez škode za vsebino, resno in jezikovno dojemljivo - sporočila prenašati v javnost ter jo na široko ozaveščati. To pa je že del širšega vprašanja percepcije in ga v tem pismu ni mogoče načenjati.

P. Z.

Ansambel „Rubin“ - popravek

Dne 17. januarja t. l. je „Naš tednik“ objavil prispevek o ansamblu „Rubin“. V članku je precej netočnih in tudi povsem napačnih informacij. Ker naše želje po popravku uredništvo ni upoštevalo, hočemo po tej poti bistvene stvari postaviti v pravo luč.

Odkdaj se je ansambel „Rubin“ udomačil na Brnci, nam res ni znano, saj je od svojega samega začetka doma v Ločah!

Čemu je bilo potrebno trobentača Ogrina prekrstiti v „Duška“, se sprašujemo. Marjan, to je njegovo pravo ime, je obenem naš učitelj. Ob njem smo med drugim spoznali, da je za gorenjsko narodno glasbo poleg instrumentalnega obvladovanja neobhodno potreben še zelo dober čut za to. Zal se je piscu tudi pri klarinetistu zataknilo; iz Branka Jahna je tako nastal popačen priimek „Jakin“. Da bi bil le-ta igral pri „ansamblu bratov Avsenik“, ni res; možnost je sicer obstajala, toda „Avseniki“ so poprej prenehali igrati.

Odveč se nam vsekakor zdi vsaka primerjava z obstoječimi ali neobstoječimi drugimi skupinami, ker nikakor nimamo namena slediti temu ali onemu izmed njih, marveč hočemo iti svojo pot - očno pa prepuščamo poklicanim. V tej zvezi tudi gostovanja, kjerkoli že, dejansko ne morejo biti absolutno merilo za kakovost; o tej lahko sodijo le izvedenci.

S temi opozorili nočemo zganjati nobenega dlakocepstva, tudi nočemo nikomur ničesar podtikati.

Preveč resnega in napornega truda vlagamo v naše delo, zato naj ljudje izvedo stvari, ki odgovarjajo resnici.

Ansambel „Rubin“, Loče

Kakšen naj bi bil skupni časopis?

Na seji Koordinacijskega odbora dne 6. 2. 1992 se je izkazalo, da je trenutni spor med centralnimi organizacijami v glavnem zaradi financiranja obeh tednikov. Četudi je nerazumljivo, da od 20 aktivnih slovenskih organizacij le 3 odklanjajo vstop v KOKS, je vendar navzočnost teh pri razgovoru predstavljala vso uradno oz. društveno zastopstvo koroških Slovencev.

Le škoda, da so zastopniki teh treh ta sestav imeli za nedemokratskega in da ni bilo glasovanja o proračunu. Sklenilo pa se je, da se mora poiskati pot, da bomo imeli koroški Slovenci en skupen list, katerega bi lažje financirali.

Moj predlog, da naj bi do zedinjenja o skupnem listu izhajala NT in SV vsakih štirinajst dni, se najbrž ni razumel. Saj bi bil to prvi korak, da bi dobili vsi bralci samo en list na teden in bi imela oba lista iste naročnike in isto naročnino. Seveda bi zaradi tega še ne imeli polovice manj stroškov, gotovo pa en milijon na leto.

Kako naj bi izgledal skupni list - skupni tednik? Za poročila o dogodkih po deželi in svetu bi odgovarjali v prvi vrsti dopisniki, ki bi vedno morali biti podpisani.

Uradne objave občin, krajev in dežele bi bile dvojezične in bi zato gotovo dobili denar tudi od oblasti.

Dosedanjim urednikom oz. obema organizacijama se mora dati možnost, da tudi v bodoče pišejo svoje komentarje, po možnosti vsaj eno stran. Kot glavo bi imel komentar napis „Naš tednik“ ali „Slovenski vestnik“. Poleg tega bi skupni tednik moral imeti celo stran poročil v nemščini (seveda zanimivih tudi za nas).

Tudi politične stranke naj bi imele - proti primernemu plačilu za tisk - možnost za objave.

Na ta način bi se dalo dvigniti število naročnikov in s tem tudi inserentov, ki bi tako pomagali financirati časopis. Ne samo na Koroškem in v preostali Avstriji, praktično na celem svetu financirajo liste inserenti. Naročnine krijejo navadno le stroške distribucije.

Kom. sv. Franc Rutar,
Dobrla vas

PETEK, 21. febr.
Zvočno pismo.

SOBOTA, 22. febr.
Od pesmi do pesmi —
od srca do srca.

NEDELJA, 23. febr.
6.30—7.00 Dobro jutro na
Koroškem. — Duhovna
misel (žpk. F. Hudl).
18.10—18.30: Dogodki in
odmevi.

PONED., 24. febr.
Slovenski narodopisni
inštitut Urban Jarnik (novi
projekt KKZ).

TOREK, 25. febr.
Partnerski magazin.

SREDA, 26. febr.
Glasbena sredo.
Večerna: 300-letnica rojst-
va Giuseppeja Tartinija.

ČETRTEK, 27. febr.
Rož — Podjuna — Zilja.

RADIŠE

KONCERT OKTETA SUHA
„Ena se mi dopadva je . . .“
Čas: v soboto, 22. 2., ob 19.30
Kraj: v Kulturnem domu na Radišah
Prireditelj: SPD „Radiše“

ŠT. JANŽ

Slovensko prosvetno društvo Št. Janž
razpisuje VIDEO-snemanje predstave
MRTVO OZNAILO
Najboljši posnetek bo ocenila in nagradila
žirija strokovnjakov. Interesenti naj se za
podrobnejše informacije javijo Hanziju
Weissu, tel. 04228/2301.

VOGRČE

Igra: „SKUPNO STANOVANJE“ (Dragutin
Dobričanin)
Čas: v nedeljo, 23. 2., ob 19.30
Kraj: v farni dvorani v Vogrčah
Nastopa: Farna mladina iz Vogrč

ŠT. RUPERT PRI VELIKOVCU

KONCERTNA URA S KITARO IN HARFO
Ulrike Mattanovich — Moskva / Gmünd,
harfa; Danko Jukič — Zagreb, kitara
Čas: nedelja, 23. 2., ob 14.30
Kraj: Dvorana šolskih sester v Št. Rupertu
pri Velikovcu
Prireditelj: PD LIPA v Velikovcu

OBIRSKO

V. MEDNARODNI FESTIVAL HARMONI-
KARJEV
Čas: v nedeljo, 23. 2., ob 14. uri
Kraj: v gostilni Podobnik v Beli pri Železni
Kapli
Nastopajo: poleg harmonikarjev iz Sloveni-
je, Štajerske in Koroške bo še nastopil sve-
tovni prvak Ferdi Reiter in ansambel „Ori-
ginal Fladnitzer Bergland-Trio“
Prireditelj: Alpski klub „Obir“ na Obir-
skem

ŠT. JAKOB

PUSTOVANJE Društva upokojencev v Št.
Jakobu
Čas: v nedeljo, 23. 2., ob 14. uri
Kraj: v farni dvorani v Št. Jakobu

BILČOVŠ

JEZIKOVNI TEČAJ — Angleščina I. in II.
od nedelje, 1. marca, do četrta, 5. marca
od 14. do ca. 21.30
INFO:
04228/2692 — KUKO 9072 Bilčovš 6

Premiera komedije: „ARHANGELI NISO
AVTOMATI“ (Dario Fo)
Čas: v soboto, 7. 3., in v nedeljo, 8. 3., oba-
krat ob 20. uri
Kraj: v ljudski šoli v Bilčovsu
Nastopa: Gledališka skupina SPD „Bilka“
iz Bilčovsa
Režija: Franci Končan
Scena: Saša Kump in Franci Ogris
Prireditelj: SPD „Bilka“ v Bilčovsu

KOTMARA VAS

Igra: „Skupno stanovanje“ (Dragutin
Dobričanin)
Čas: v nedeljo, 1. 3., ob 19. uri
Kraj: v farni dvorani v Kotmari vasi
Nastopa: Farna mladina iz Vogrč

DOMAČALE (DAMTSCHACH)

ODPRTE RAZSTAVE — Rudi Benetik
„Črni dnevi“
Čas: v nedeljo, 23. 2., ob 17. uri
Kraj: Grad Domačale pri Wernbergu
Razstava bo odprta do 15. marca od petka
do nedelje od 15. do 18. ure

PLIBERK

KONCERTNA URA S KITARO IN HARFO
Ulrike Mattanovich — Moskva/Gmünd, har-
fa; Danko Jukič — Zagreb, kitara
Čas: v nedeljo, 23. 2., ob 20. uri
Kraj: v hotelu BREZNIK v Pliberku
Prireditelj: MePZ „Podjuna-Pliberk“

BOROVlje

PUSTOVANJE
Čas: v petek, 21. 2., ob 19.30
Kraj: pri Cingelcu na Trati
Prireditelj: SPD „Borovlje“
Sodelujejo: Dekliški zbor iz Borovelj in
domači vižarji

VELINJA VAS

KONCERT skupine „PROFIL“

Čas: v soboto, 22. 2., ob 20. uri
Kraj: pri Seherju v Velinji vasi
Nastopajo: Martin Hedenik —
flavta; Richard Peterl — kitara;
Dieter Petritz — kitara; Roger Kur-
rasch — bas; Klaus Lippitsch —
tolkala.

DOBRLA VAS

REDNI OBČNI ZBOR
Čas: 23. februarja, ob 9. uri
Kraj: Kulturni dom v Dobrli vasi
Prireditelj: Posojilnica-Bank Podjuna v
Dobrli vasi

SODALITAS

Dom v
Tinjah
Telefon:
(0 42 39) 26 42
9121 Tinje

Od ponedeljka, 24. febr., od 18. ure do
četrta, 27. febr., od 13. ure
Duhovne vaje za starše duhovnikov,
diakonov, redovnikov, seminaristov,
veroučiteljc in veroučiteljcev, nem.
„VESELJE V GOSPODU JE VAŠA
MOČ“ (Neh 8, 10)
Vodi: mag. Helmut Gfrerer, Spittal
v torek, 25. febr., od 19. do 23. ure
SAMOZAVESTNA LAHKO POSTA-
NEM — Seminar za žene, II. del, nem.
Vodita: Elisabeth Sornig in Christa
Grabner

v sredo, 26. februarja, ob 19.30
Predavanje:
„POMAGATI IN ZDRAVITI — Križniški
red v spremembi časa“, nem.
Predavatelj: p. dr. Bernhard
Demel O. T., Dunaj
od petka, 28. febr., od 18. ure do nede-
lje, 1. marca, do 12.30
GOVORNIŠKO ŠOLANJE, II. del
(za vse tiste, ki so obiskovali prvi
tečaj)
Vodi: Eduard Ploier, ravn. Doma pro-
svete „Schloß Puchberg“
Prireditelj: Enotna lista in Dom v Tinjah

„KOROŠKA POJE“

20 let osrednje pevske revije

90 let rojstva Milke Hartmanove

100 let rojstva Luke Kramolca

Na koncertu
v nedeljo, 8. marca 1992, v Celovcu
bodo sodelovali naslednji zbori:

MoPZ „Kralj Matjaž“ iz Libuč; MoPZ „Fol-
tej Hartman“ iz Pliberka; MePZ „Podjuna-
Pliberk“; Plazniška dekleta iz Št. Lipša;
MePZ „Srce“ iz Dobrle vasi; MoPZ „Vinko
Poljanec“ iz Škocijana; MePZ „Gorotan“
iz Šmihela; MePZ „Jakob-Petelin Gallus“
iz Celovca; Lovski pevski zbor iz Železne
Kape; MoPZ „Franc Leder-Lesičjak“ iz
Štebna; Cerkevni zbor Št. Lipš; MePZ
„Peca“ iz Globasnice; MoPZ „Vres“ s Pre-
valj; „Višarski kvintet“ iz Uke

Na koncertu
v nedeljo, 15. marca 1992, v Beljaku
bodo sodelovali naslednji zbori:

MoPZ „Jepa-Baško jezero“ iz Loč; MoPZ
„Vaščani pojo“ iz Zgor. vesce; Dekliški
zbor Borovlje; MoPZ „Kočna“ iz Sveč;
MePZ Pevskega društva v Selah; MePZ
„Gorjanci“ iz Kotmare vasi; MoPZ „Bilka“
iz Bilčovsa; MePZ „Bilka“ iz Bilčovsa;
MePZ „Danica“ iz Št. Primoža; Pevsko-in-
strum. skupina „Drava“ iz Žvabeka; Radi-
ški fantje z Radiš; Oktet Suha; MoPZ „Val.
Polanšek“ z Obirskega; Mlad. skupina iz
Ledinc; MePZ iz Podgore, Gorica

Prireditelj: Krščanska kulturna zveza

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj:
društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga
zastopata predsednik dr. Matevž Grlic in osrednji
tajnik mag. Marjan Pipp, 9020 Celovec, 10.-
Oktober-Str. 25/III.

Uredništvo: mag. Janko Kulmesch (glavni ured-
nik), Silvo Kumer (2. glavni urednik), Franc Sad-
jak (urednik), Marjan Fera (fotograf), vsi: 9020
Celovec, 10.-Oktober-Str. 25/III, Karl Sadjak
(oglasni oddelek).

Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, 9020 Celov-
ec, Viktringer Ring 26. NAŠ TEDNIK izhaja
vsak petek. Naroča se na naslov: Naš tednik,
10.-Oktober-Str. 25/III, 9020 Celovec; telefon
uredništva, uprave in oglašnega oddelka
04 63 / 51 25 28. Telefaks: 0463/512528-22.

Letna naročnina: Avstrija 400,— šil.; Slovenija
85 SLT (mesečno); ostale jugoslovanske dežele
letno: 400,— šil., ostalo inozemstvo letno:
600,— šil., zračna pošta letno: 900,— šil., posa-
mezna številka 10,— šil.; Slovenija: 25,— SLT.

SLOVENIJA: Sodelovanje z ADIT od 1. 1. 1992
ukinjeno. Rojaki iz Slovenije naročajo in odpove-
dujejo NT na naslov: NAŠ TEDNIK, 10.-Oktober-
Str. 25/III, A-9020 Celovec, telefon 99 43 /
463 / 51 25 28.

VIŠJA ŠOLA ZA GOSPODARSKE POKLICE V ŠT. PETRU

VPISOVANJE

v Višjo in v Gospodinjsko šolo še do 29. februarja.

Možnost izobraževanja na dveh šolah:

Gospodinjska šola je namenjena 9. šolskemu letu in je močno življenjsko orientiran zaključek obveznega šolanja. Zato daje poseben poudarek praktičnim predmetom: Računalništvu, Obdelavi besedil, Kuharstvu in strežbi, Gospodinjstvu, Predelavi tekstilij.

Višja šola za gospodarske poklice vodi v petih letih do mature in s tem odpre pot na Pedagoško akademijo in na vse univerze. Možen pa je seveda tudi neposreden vstop v poklicno življenje v številnih turističnih, trgovinskih, bančnih, pisarniških ipd. službah.

Pogoji za sprejem: uspešno zaključena 8. šolska stopnja na ljudski šoli, glavni šoli ali gimnaziji. Vsaj osnovno znanje obeh deželnih jezikov. Za Višjo šolo sprejemni izpit, ki bo 8. julija 1992 na šoli.

Prijave so možne osebno v šolski pisarni, po pošti ali po telefonu. Tiskovine za prijavo so na razpolago v šolski pisarni ali pri poklicnem svetovalcu na šoli. Izpolnjene prijavnice oddajte ali pošljite vsaj do 29. februarja 1992. Priložite originalno polletno šolsko obvestilo ali od ravnatelja potrjen prepis.

Financiranje: Učenci so deležni istih državnih podpor kot na vseh tovrstnih šolah. Podrobnejše informacije vsak čas posreduje vodstvo šole.

Naslov: Višja šola za gospodarske poklice, Št. Peter 25, A-9184 Št. Jakob, tel. 04253/2750

dr. Janko Zerzer, vodja šole

**STROKOVNA
KMETIJSKO
GOSPODINJSKA ŠOLA**

v Št. Rupertu v Velikovcu

sporoča staršem in dekletom, da sprejema za šolsko leto 1992/93 učenke v

STROKOVNO KMETIJSKO-GOSPODINJSKO ŠOLO.

V šoli je pouk v obeh deželnih jezikih. Šolo lahko obiskujejo dekleta že v 9. letu obveznega šolanja.

Pogoja za sprejem sta dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika.

V slučaju, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

Ob danih pogojih dobijo učenke državno podporo!

Namen šole je predvsem poglobljanje dosedanje izobrazbe. Šola pa je nadvse primerna tudi za dekleta, ki si želijo ustanoviti lastno družino in zato razširiti in poglobiti znanje v šivanju, kuhanju in vodstvu gospodinjstva.

Ker se v šoli polaga posebna važnost na spretnost v kuhanju, šivanju, ročnem delu in razne tehnike na likovnem področju, se dekleta usposobijo tudi za samostojno vodstvo gospodinjstva in kmečkega turizma. Šola daje tudi dobro podlago za uspešnejši uk v različnih poklicih.

ZA ŠOLO SE LAHKO PRIJAVITE VSAK ČAS!

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole, 9100 Völkermarkt, Klosterstr. 2, tel. 04232/3896.

**JAVNA DVOJEZIČNA
ŠOLA V CELOVCU**
vabi na
DAN ODPRTIH VRAT

**Veseli bi bili,
če bi v goste
k nam prišli!**

V petek, 28. 2.

ob 8.40: odprta razredna vrata;
ob 9.30: odmor in malica;
ob 10. uri: „Poslovimo zimo!“.

Vabljeni so vsi, ki
želijo spoznati dvoje-
zičen pouk na naši šoli.

Slovenska športna zveza,
Slovensko planinsko društvo in
SPD „Rož“ iz Št. Jakoba
vabijo na

**XIV. Zimski pohod na
Arihovo peč 1992**

Čas: 1. marec, ob 9. uri
Kraj: pri Polancu na Čemernici (Hod-
nina) nad Št. Jakobom v Rožu

Slovensko kulturno društvo
Globasnica vabi na

**kegljanje za
PODJUNSKI POKAL**

na kegljišču gostišča Juenna pri
Globasnici

Čas preložen na: 12. do 22. 3. 1992
Čakajo lepe nagrade!

**Kmečka izobraževalna
skupnost (KIS) /
Bäuerliche Bildungs-
gemeinschaft Südkärnten**

Telefon + faks
04 63 / 38 24 38

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS) in Forstliche Ausbildungsstätte
Ossiach/Osoje Vas prisrčno vabita na

TEČAJ ZA POSESTNIKE GOZDA, 2. del

Čas in kraj: v soboto, 22. febr. 1992, od 9. do 16. ure, Sele (farni dom)
PROGRAM: Strega motorne žage, pravilna in varna uporaba motorne
žage za zrel les (metoda podiranja in okleščanja dreves)

9.00—12.00: strega motorne žage, pravila podiranja drobnega drev-
ja, pravilno podiranje in okleščanje zrelega lesa.

14.00—17.00: praksa v parceli družine Roblek, pd. Krištan v Selah
Referenta: inž. Franc Moser in Adolf Kumer

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS), BIJ, KJ, LJ in LK Vas vabijo na

AGRARNO EKOLOŠKI TEČAJ D.

Čas in kraj: od ponedeljka, 24. 2., do srede, 26. 2.,
od 8. do 17. ure, dom „Sodalitas“, Tinje

PROGRAM: zdravje živali, primerna drža, marketing (razvoj pridelka,
pravna vprašanja, načini prodaje)

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS) in Strojni krožek Podjuna (SKP)
Vas prisrčno vabita na prireditve

PRIDELOVANJE KORUZE

v varstvenih območjih talne pitne vode

Čas in kraj: petek, 28. 2., od 13. do 16.30 pri Florijanu v Vogrčah
PROGRAM: Dr. Sembach (Kmetijska zbornica): obdelovanje zemlje,
gnojenje, vrste, plodovna vrsta, pospeševanje.

Inž. Auer (Verein Sauberes Grundwasser, Leibnitz, Stmk.): varstvo
rastlin, vmesni posevki, gnojevka pri pridelovanju koruze.
Marko Trampusch: Strojni krožek Podjuna (SKP) in pridelovanje koruze.

**K predmetu „pridelovanje koruze — talna pitna voda — varstveno
območje Podjuna“ bomo priredili podijsko diskusijo.**

Čas in kraj: v četrtek, 12. 3., ob 19.30, pri Florijanu v Vogrčah

**VPIS V
MOHORJEVO LJUDSKO ŠOLO**

Vodstvo ljudske šole Mohorjeve sporoča, da je vpisovanje v
vse razrede možno, in sicer
ob četrtek, 27. 2., 5. 3. in 12. 3. 1992 od 9. do 11. ure.

Zadnji rok za vpis je 14. marec 1992 od 8. do 12. ure.
V ljudski šoli Mohorjeve nudimo poleg dobre dvojezične izobrazbe še
zavetišče, glasbeno izobrazbo v okviru Glasbene šole in Orff-tečaja. Učen-
ci in učenke tretjega in četrtega razreda imajo tudi možnost, da se prijavijo
k prostemu predmetu „smučanje“. Obstaja tudi možnost, da otroka prijavite
k judo-tečaju in h gledališki skupini.

Staršem sporočamo, da bo v šolskem letu 1992/93 treba plačevati šolnino
(šil. 750,— na mesec — 10-krat letno). Zavetišče stane šil. 1350,—
mesečno; cena vključuje prehrano in strokovno nadzorstvo.

K vpisu prinesite rojstni list in izkaznico o cepljenju.

Vodstvo Mohorjeve ljudske šole

KRATKI ŠPORTNI NOVICI

Wrolich zmagal tudi v smučarskem teku

Vsem znani kolesar Peter Wrolich je kratko malo zamenjal kolo s smučmi ter na koroškem šolskem prvenstvu v teku na smučeh prepričljivo zmagal.

S tem je Wrolich ponovno dokazal svojo izredno mnogostransko športno nadarjenost. Sestra Mirjam in brat Christian sta v svoji starostni skupini osvojila 6. oz. 11. mesto. Vsi trije so tekmovali za Slovensko gimnazijo.

1. bilčovski občinski namiznoteniški turnir

40 občanov se je udeležilo prvega občinskega turnirja, ki ga je priredil namiznoteniški klub NTK Bilčovs. Za največjo presenečenje je poskrbel Mihi Hornböck, ki ni zmagal le pri mladincih, temveč tudi v splošnem razredu. Na turnirju niso igrali igralci, ki nastopajo v prvenstvu.

Zmagovalci:

Mladinci: 1. Mihi Hornböck, 2. Günter Mlečnik, 3. Mitja Einspieler; **ženske:** 1. Rosi Stelzl, 2. Ani Blatnik, 3. Gusti Gasser, 4. Rezi Gasser; **moški:** 1. Michi Hornböck, 2. Franc Gasser, 3. Herbert Schaunig, 4. Jernej Einspieler; **prominenca:** 1. Franc Gasser, 2. Hans Kruschitz, 3. Robert Hedenik

Nerazumljivo ravnanje sodnika je odločilo koroški derbi v prid HYPO Celovec

V nabito polni šentpavelski dvorani so odbojkarji ŠK Dob podlegli prvakom regionalne lige vzhod in vodečim v kvalifikaciji s 3:1. K porazom pa je mnogo prispeval sodnik iz Salzburga.

Legionar Mlakar in Micheu sta predčasno morala v slačilnico

Dobljani so začeli tekmo izredno zbrano in borbeno ter s pomočjo številnih domačih navijačev zmagali prvi niz s 17:15. Tudi drugi niz so Dobljani dobro igrali, dokler ni v ospredje stopil sodnik iz Salzburga. Ta je namreč nenadoma poklical kapetana Dobljanov k sebi ter mu zagrozil, da morajo vsi gledalci zapustiti dvorano, če ne bodo mirni. Seveda so gledalci še naprej navijali za domačo ekipo, narkar je sodnik kratko malo pokazal vsem Dobljanom rumeni karton (takšno nerazumljivo ravnanje sodnika se na Koro-

škem v odbojki in tudi drugih športnih panogah še ni zgodilo). Vendar to sodniku še ni zadostovalo; navrh je namreč najboljšima igralcema Doba (legionarju Bojanu Mlakarju in Martinu Micheuu) pokazal še rdeči karton. Nerazumljivo in povsem enostransko ravnanje sodnika je domačo ekipo seveda do kraja razburilo. Gostje iz Celovca pa so nezbranost Dobljanov dobro izrabili. Osta-

le tri nize so namreč jasno zmagali in tako odločili tekmo v svojo korist.

Kljub temu je tekma pokazala, da znajo Dobljani z zbrano in borbeno igro tudi HYPO Celovec spraviti v precejšnjo zadrego. V celoti gledano Dobljanom ni veliko manjkalo do zmage.

Proti Gleisdorfu pride v poštev samo zmaga

Prvi del kvalifikacijskega turnirja se je končal, v drugem delu pa so Dobljani nekoliko primorani zmagati. Prva priložnost se nudi že v soboto, ko v Št. Pavlu gostuje ekipa iz Gleisdorfa. To ekipo morajo nujno premagati, kajti Gleisdorf je med moštvi, ki se z Dobom borijo za odločilno 4. mesto, torej za mesto, ki zadostuje za povzdig v zvezno ligo. Ker je ekipa trenutno izredno razpoložena, igralci optimistično gledajo na odločilno dobo kvalifikacijskega turnirja.

SK Zadruga Dob - HYPO

Celovec 1 : 3 (17:15, 6:15, 10:15, 11:15)

Postava: Mlakar, Skudnik, P. Trampusch, Micheu, G. Matschek, Opetnik, Kitzinger, J. Matschek

Hypo VBK	5	5	0	15:5	10
Enns	5	4	1	13:4	8
Gleisdorf	5	3	2	12:8	6
Dob	5	1	4	7:13	2
Aspern	5	1	4	6:13	2
Innsbruck	5	1	4	6:13	2

Zahomčani žanjejo uspehe na vseh skakalnicah

Izredno uspešen konec tedna za mlade zahomške skakalce. Na treh skakalnih tekmovanjih so kar sedemkrat osvojili 1. mesto.

Mednarodni smučarski skoki v Reit im Winklu - na tem tekmovanju je slavil Günther Kaiser izreden uspeh. V članski skupini je presenetljivo zasedel 1. mesto, kar je nedvomno najvišja uvrstitev mladega skakalca v letošnji tekmovalni sezoni. Kako velik je ta uspeh, kaže dejstvo, da sta znana skakalca Heumann (Nemčija) in Neuländtner zasedla le 2. oz. 3. mesto.

REZULTATI:

Šolarji: 2. Robert Moser; člani: 1. Günther Kaiser

Koroško otroško in šolarsko prvenstvo v Beljaku - na 18- in 30-metrski skakalnici so obetavni mladi koroški skakalci tekmovali za naslov koroškega prvaka. Da štejejo mladi Zahomčani med najboljše na Koroškem, so tudi tokrat silovito dokazali. Štefan Kaiser, Hans

Millonig in Robert Moser (najboljši dneva) so prepričljivo zmagali v svojih letnikih.

REZULTATI:

Mlajši otroci: 1. Štefan Kaiser, 2. Florian Leiler; **starejši otroci:** 1. Hans Millonig, 2. Sebastian Riefenthaler; **mlajši šolarji:** 2. Werner Müller; **starejši šolarji:** 1. Robert Moser (najboljši dneva) 3. Florian Riefenthaler (vsi Zahomec)

Otroško in šolarsko tekmovanje v Bad Mitterndorfu - nad 100 skakalcev se je udeležilo tekmovanja na 40-metrski skakalnici v Gornji Avstriji. Zopet je Robert Moser dokazal, da šteje v Avstriji med najboljše mlade skakalce. Kot na koroškem prvenstvu je tudi tokrat zanesljivo zmagal na skakalnem tekmovanju. Pri mlajših otrocih pa je mali Štefan Kaiser bil tokrat nepremagljiv.

REZULTATI:

Mlajši otroci: 1. Štefan Kaiser; **starejši otroci:** 4. Hans Millonig, 8. Sebastian Riefenthaler; **starejši šolarji:** 1. Robert Moser (najboljši dneva), 4. Florian Riefenthaler (vsi Zahomec)

Slovenska športna zveza, Slovensko planinsko društvo in SPD "Rož" iz Št. Jakoba

vabijo na

XIV. Zimski pohod na "Arihovo peč"
1992

Čas: 1. marec 1992, ob 9. uri
Kraj: pri Polanču na Černemnici (Hodnina) nad Št. Jakobom v Rožu

Slovensko kulturno društvo Globasnica

vabi na kegljanje za

PODJUNSKI POKAL
na kegljišču gostišča
Juenna pri Globasnici

Čas preložen na: 12. do 22. 3. 1992

Čakajo lepe nagrade!

Trikrat 5. mesto za naše smučarje na koroškem prvenstvu

Peca našim ni prinesla sreče

Tatjana Zablatnik je trenutno sicer najperspektivnejša smučar-ka ŠD St. Janž, vendar tudi njej ni uspelo uvrstiti se med prvo trojico. Njena najboljša uvrstitev je 5. mesto v slalomu.

Rezultati: Šolarke: SG - 9. Birgit Filipič, 10. Tatjana Zablatnik, 12. Marion Maloveršnik; **VS** - 12. Tatjana Zablatnik, 14. Birgit Filipič; **SL** - 5. Tatjana Zablatnik, 7. Marion Maloveršnik; **Kombinacija** - 6. Tatjana Zablatnik, 7. Marion Maloveršnik (vse SD St. Janž); **Šolarji: SG in VS** - 5. Danijel Užnik

Okrog 150 najboljših mladih koroških smučarjev se je konec preteklega tedna v treh smučarskih panogah borilo za kolajne. V boj za najvišja odličja pa tokrat Sentjanžani niso mogli poseči.

Pretekli teden je športni klub Peca priredil koroško šolarsko prvenstvo. Najboljši mladinski smučarji so tekmovali za naslov koroškega prvaka v superveleslalomu, veleslalomu in slalomu. Z velikim pričakovanjem se je udeležila prvenstva tudi 9-članska ekipa ŠD St. Janž. Predvsem Danijel Užnik in Tatjana Zablatnik sta pričakovala visoko uvrstitev.

Danijelov nastop v superveleslalomu pa je bil le skromen. Prismučal si je sicer 5. mesto, vendar s svojo vožnjo ni bil zadovoljen. Opaziti je bilo, da je izgubil Danijel ogromno časa v ravnini, kjer igrajo pomembno vlogo hitre smuči. Pri šolarkah je progo zadovoljivo izvozila Birgit Filipič, ki si je prismučala 9. mesto (Tatjana Zablatnik 10. mesto).

V veleslalomu je Danijel zopet zasedel 5. mesto, čeprav je precej trpel zaradi goste megle, ki se je tik pred njego-

vim nastopom spustila na smučarsko progo. Tudi deklice niso mogle zadovoljiti pričakovanja, kajti najboljša od ŠD St. Janž (Tatjana Zablatnik) je zasedla šele 12. mesto. Dan navrh, na slalomske progi, so Sentjanžani končno dokazali izredno razpoloženje (vsaj v prvem teku). Tako je Danijel skorajda brez napake izvozil progo ter po prvem teku zasedel celo 3. mesto (le nekaj stotink sekunde zaostanka za drugouvrščenim). V drugem teku pa je na poti do kolajne nekaj vratc pred ciljem izpadel. Tudi deklice so v drugem teku večinoma izpadle; Tatjana Zablatnik (5. mesto) in Marion Maloveršnik (7. mesto) pa sta le tesno zgrešili mesto med prvo trojico.

Trener Erich Užnik tokrat ni bil zadovoljen s svojimi smučarji, kajti pričakoval je najmanj eno kolajno.

Najboljša in večkratna koroš-

Danijel Užnik - peto mesto v SG in VS je bilo zanj le skromen izkupiček na koroškem prvenstvu. V slalomu pa je na poti do kolajne nekaj vratc pred ciljem padel.

ka prvaka pa prihajata iz Podkloštra in iz Pliberka. Pri fantih je na vseh progah bil najhitrejši Rainer Schönfelder (SC Peca), pri dekletih pa je bila najuspešnejša Karin Truppe (SC Podklošter).

Društveno prvenstvo v Selah

Deželna prvakinja DSG Lydia Oraže pri društvenem prvenstvu ni imela sreče. Na poti k zmagi je nesrečno izpadla.

Preteklo nedeljo je priredilo DSG Sele društveno prvenstvo. Kot vsako leto je bila tudi letos udeležba zelo dobra. Na štartu za veleslalom je bilo okoli sto tekmovalcev.

Tudi letos se je ob robu proge zbrala precejšnja množica ljudi, ki so navijali za domače smučarje. V cilju pa je na tekmovalce čakal topel čaj, ki je po napornem teku vsem dobro teknil.

Otroci so tekmovali na krajši progji v Pušelčevi jami. Na krajši progji sta bila najhitrejša

Flori Mak in Simone Wassner. Starejši pa so se pomerili na daljši progji pod Pušelčevim križem. Naslov društvene prvakinja je uspelo prvič osvojiti Anji Dovjak, ki vozi še v šolarski skupini. Brez dvoma pa ji je koristilo tudi to, da je zmagovalka prejšnjih let, Lydia Oraže, v srednjem delu proge izpadla. Pri moških pa je uspelo ponoviti uspeh zadnjega leta Eduardu Oražeju.

Zmagovalci posameznih skupin: Michaela Mautz, Matjaž Kelih, Melanie Dovjak, Friedrich Mak, Simone Wassner, Flori Mak ml., Romy Dovjak ml., Niki Mak, Anja Dovjak, Igor Roblek, Margit Užnik, Tomas Ogris, Veronika Dovjak, Eduard Oraže, Tomi Oraže, Flori Mak st., Maks Oraže, Romy Dovjak st.

Edi Oraže in Anja Dovjak sta postala društvena prva-ka DSG Sele

Pri bogatem srečolovu se je marsikomu nasmehnila boginja Fortuna. Lepe nagrade je zmagovalcem predal umetnik Hesch. Foto: Stingler

Veselo vzdušje na hodiškem plesu

Minulo soboto je hodiško je bil zelo dobro obiskan. prosvetno društvo ZVEZDA Domači pevci in plesalci obeh vabilo na ples k Habnarju; ples narodnih skupnosti so sprva

presenetili obiskovalce s kulturnim sporedom. Še posebej razveseljivo je dejstvo, da je začel v Hodišah peti oktet pod vodstvom Thomasa Sabotnika, ki je imel ob plesu svoj prvi uspešni nastop.

Povabilu na ples sta se med drugimi odzvala tudi župan Walter Samonig in občinski odbornik EL Robert Sitter. K dobremu vzdušju je s petjem starih slovenskih pesmi svoje prispeval tudi župan Samonig, ki je v pesmi obrazložil, kako se mu je svojčas godilo, ko je šel vasovat („...ko sem pod oken- cem stal, me je maček uscal.“). Veselica, na kateri je za ples igral ansambel Šibenikov, je trajala do zgodnjih jutranjih ur.

Dobro zabaval se je na hodiškem plesu v krogu domačinov tudi župan Walter Samonig (drugi z leve) Foto: Stingler

Prvi ples šentjakobske šole uspel

Letos so se odločile tudi gojenke šentpetr- ske šole, da organizirajo ples, na katerega so vabile tokrat v farno dvorano v Št. Jakob.

Ples, za katerega je igral trio DRAVA iz Borovelj, je bil dobro obiskan, pa tudi razpo- loženje je bilo odlično.

Foto: Stingler

Med najbolj pridnimi plesalci je bil ravnatelj šole dr. Janko Zerzer.

Kurentovanje bo letos spet po stari tradiciji 1.mar- ca 1992 v Ptuju. Pričelo se bo ob 13.uri. Po ulicah bodo nastopili ku- renti (večni osvaja- jci žensk), godba na pihala, ansambli in mazoretke.

Gast '92 - mednarodni sejem za gastronomijo in turizem bo letos od 14. do 18. marca v Celovcu.

Kmečki ples

Kdaj: v soboto, 22. 1. 1992, ob 20. uri

Kje: pri Florijanu v Vogrčah
Igrajo: Lojze Slak in fantje s Praprotna

Gšnas

Kdaj: v soboto, 22. 2. 1992, ob 20. uri

Kje: pri Šoštarju v Globasnici
Prireditelj: ASKÖ Globasnica
Ernschuc: Alberto Sadjakar, 1.Fice: Pavlo Robnik, 2. Fice: Anzej Greiner

Pustnija

Kdaj: v petek, 28. 2. 1992 ob 19.30

Kje: v klubu na Blatu
Program: „Dober dan, Blato“ (prezentira: Erhado Stuck) kabaret, Blaški oktet ...

Ples SAK

Kdaj: v soboto, 29. 2. 1992, ob 20. uri

Kje: pri Šoštarju v Globasnici.
Program: Muppet - show
Izbor Miss - SAK
Igra ansambel Rubin

Vino iz soda

Kdaj: na pustni torek

Kje: v gostilni Juenna v Čepičah pri Globasnici.
Pričetek: ob 19. uri.

Pustna družabnost

Kje: v farnem domu v Selah

Kdaj: 1. marca 1992 po igri (popoldan)

Za razvedrilo igra Karli Gradi- šnik; zanimivi dobitki pri bingo - igri; pustni krapi itd...

Pust s Kočno

Kdaj: v soboto, 22. 2. 1992 ob 20.uri

Kje: pri Adamu v Svečah
Sodelujejo: sveška filharmo- nija, čarodij iz Ljubljane

Pustovanje

Kje: v farni dvorani v Žvabeku

Kdaj: v soboto, 29. 2. 1992 ob 19.uri

Spored: Prispevki domačinov; nato sledi komedija "Skupno stanovanje"

Prireditelj: KPD Drava